

CHƯƠNG
THỨ
SÁU

HOẠT-ĐỘNG ĐỘI

- Một đội hoạt động có sinh lực
- Buổi học tập đội
- Buổi họp về Hội-đồng đội .
- Du ngoạn đội
- Trại đội
- Lễ lược đội .

Một Đội Hoạt-Dộng CÓ SINH-LỰC

Tổ chức Đội xong xuôi rồi, em phải nghĩ đến hoạt động. Hoạt động cũng có năm mười thứ hoạt động. Em phải hoạt động làm sao cho anh Đoàn-trưởng nhìn vào là có thể thấy ngay Đội em có sinh lực. Hoạt động đâu phải là quay cuồng mua may? Phải đâu chỉ nghe những bài Phật-pháp trường giảng đại hai khổ khạn; học năm ba cái gút; biết vài cách băng bó rồi chạy nhảy, chơi đùa, hát xướng, la hét? Nếu thế thì ích lợi chi? Và em cũng chẳng cần phải lao tâm khổ trí làm chi cho nhọc xác? Mà rồi cũng chẳng cần chi phải có một đội trưởng giỏi

Phải gây sinh-khí vào các hoạt-dộng, phải thổi vào đó một luồng sinh-lực để cho đội hoạt-dộng có đường-lối, có quy củ có nề nếp. Có đường-lối là có mục-dịch, cái mục-dịch mà Gia-dịnh Phật-tử đã vạch ra. Có quy-củ là có chương-trình có giờ, có ngày, có tháng, và có nề-nếp là có sắp-dặt, có trước, có sau, đúng chỗ, đúng lúc. Đó là việc lặt vặt của Đội-trưởng đấy. Mà công việc ấy không dễ đâu em nhé!

Hoạt-dộng có sinh-lực thì các Đội-sinh cảm thấy hứng thú ham học, ham chơi, ham làm việc vì những cái ham ấy có lợi ích thiết thực cho mình và cho toàn đội mà vắng đi một phiên họp, đội-sinh thấy mất mát, thiếu thốn. Đạt được cái mức ấy, làm sao mà không thu-hút được đội-sinh?

Đừng sợ, đừng lo. Nay, em nhớ kỹ các điều này như những điều tâm-niệm:

1- Em thực hành luật của GDPT: vì em có thực hành, các đội sinh mới bắt chước theo. Như trước đây anh đã nói, chỉ có sự thực-hành mới tập-dông được tinh-thần đội-sinh và đem lại sự áp-dụng sống-dộng và đầy-đủ sinh-lực.

2- Em phát triển tinh-thần Đội: bất cứ một hoạt-dộng nào của Đội, việc gây tinh-thần Đội là việc ưu-tiên, Em phải là bạn của các Đội-sinh và sẵn-sàng giúp đỡ bất cứ lúc nào.

3- Điều-khiển Đội là ước-vọng của em. Nếu em mà không muốn điều-khiển thì làm sao mà em làm việc hăng say? làm sao mà em cố gắng hoàn-thành trọng-trách?

4- Em biết cách tổ-chức công-việc: Chỉ có một cách để trở thành một Đội-trưởng giỏi là biết việc của mình sắp làm và

biết trước kết quả của nó ra sao .

5- Em biết tài và dùng tài của Đội-sinh : em còn biết độ lượng và biết ơn những Đội-sinh đã giúp ích cho Đội . Gặp một dịp nào để tỏ lòng biết ơn là em bày tỏ ngay không chừa để dặt .

6- Em tiến trước các bất-tu-học : khi em vượt lên trên các Đội-sinh này thì không còn một đội-sinh nào có ý nghĩ so sánh với em cả . Tự-nhiên, các đội-sinh chỉ nghĩ đến việc th theo em để tiến lên .

7- Em thực-hành hạnh từ-bi hằng ngày . Chính hạnh Từ-bi đã nuôi dưỡng tâm-hồn em cao cả hơn lên và biết nghĩ đến kẻ khác trước khi nghĩ đến mình .

8- Quan-trọng hơn cả là biết áp-dụng Tứ-nhiếp-pháp : bố thí ái-ngũ, lợi hành, đồng sự . Bốn nguyên-tắc phát-triển tổ-chức

Với bấy-nhiều tâm-niệm, em sẽ thấm biến một sinh-lực, một nhuệ song vào hoạt-động của đội em . Tạo cho được cái sinh-lực ấy, mới đáng kể .

BUỔI HỌC-TẬP ĐỘI

Thường-thường, các em " phải " học tập ở Đoàn nhiều hơn là ở Đội . Vì các em Đội-trưởng đấy . Các em đã " bắt " các anh Đoàn-trưởng để nhiều thì-giờ lo cho Đội-sinh mà đáng lý ra, em phải lo một phần lớn . Không sợ mất lòng em để thẳng thắn nói rằng chính em, em cũng chỉ vừa lòng với những gì học tại Đoàn, cho nên em và đội-sinh có khác gì nhau đâu mà mong chỉ bày lại cho Đội-sinh ?

Thà mất lòng trước để được lòng sau . Chính em phải có trách nhiệm với đội-sinh về học tập đấy . Ngày nào mà em đủ lực lo lắng cho Đội-sinh và chính-phục được lòng tin cậy của anh Đoàn-trưởng, anh dần dần bảo-dảm với em rằng, em Đoàn-trưởng sẽ trao quyền cho em nhiều hơn và giao-phó cho em nhiều trọng-trách về việc học-tập các cấp hơn nữa . Nếu Đội-sinh của em thuộc vào một cấp ngang nhau thì dễ dàng cho em nhiều, nhưng ngặt vì có em vào trước, có em vào sau, chênh lệch nhau, nên sắp đặt một chương-trình học tập cho thật là nan giải . Nhưng nếu em chịu khó suy-nghĩ, chịu khó sắp đặt trước, em đỡ bớt lúng-túng . Riêng với Đội-trưởng, em có thể lo hoàn-toàn cho bậc Hướng-thiện, và một phần nào cho bậc Sơ-thiện nếu em là Trung-thiện . Còn các bậc khác, phải là chương-trình của anh Đoàn-trưởng . Em có thể giao cho Đội-phó hay những Đội-sinh trúng-cách cấp trên phụ-trách các em mới nhập đoàn hay thuộc về cấp dưới .

Em cũng tưởng rằng, cái khó cho Đội-Trưởng không phải là ở chỗ điều khiển Đội học-tập mà khó là lúc soạn sửa chương trình cho buổi học-tập của Đội. Làm sao phối hợp được chương trình các cấp, làm sao dùng để một em nào rảnh tay, làm sao dùng để cho một phút nào rảnh rỗi, làm sao để cho các Đội sinh thụ nhận được những điều bổ ích. Những cái "làm sao" ấy em phải soạn sửa trước ở nhà, sắp đặt trước một chương trình trong sổ tay của em. Trước khi đặt những dòng chữ nằm trên trang giấy, em phải suy nghĩ và thiết lập những câu hỏi tuận tự để xây dựng cho chương-trình ấy. Nếu cần phải ngồi ngựa rạ, hai chân du ối thẳng, nếu cần phải viện trợ đèn khoi thuốc để thức tỉnh trí nhớ, thì em cứ việc... không sao !

Trên bàn viết, chương-trình của kỳ họp trước với những ghi chú cho tuần này; ban chương-trình hàng tháng, hàng tuần đều phải hiện diện qua khoi thuốc, em tự hỏi :

- Những đội-sinh nào theo những môn học gì ?
  - Những đội-sinh nào có khả năng giúp em các môn học gì để phân công .
  - Phải sắp đặt, phối hợp cách sao để không một phút nào trôi qua một cách vô ích.
  - Phải dùng những trò chơi nào, những bài hát nào để phụ họa cho các đề tài học ?
  - Phải dùng những dụng cụ gì cho buổi học tập ?
- Chương trình học-tập của GDPT gồm có bốn môn chính : Phật- Pháp Hoạt-động Thanh-Niên, Văn-ngệ và hoạt-động xã-hội. Phật pháp và hoạt-động Thanh-niên chiếm nhiều đề tài hơn hết nên thời gian phải nhiều hơn .

Buổi họp Đội không quá 2 giờ (120 phút) kể cả lễ Phật. Hãy tạm chia chương-trình đại-cương :

- Lễ-Phật : 20 phút
- Lễ-Đội và việc quản-trị Đội : 10 phút
- Phật-Pháp : 30 phút .
- Trò chơi : 10 phút
- Hoạt-động Thanh-Niên : 30 phút .
- Văn-ngệ hay hoạt-động xã-hội : 15 phút
- Dặn dò và bế mạc : 5 phút

Cộng 120 phút

Em được giao phó cấp hướng-thiên. Bây giờ, em đi vào chi tiết :

HỌC TẬP ĐỘI SEN VÀNG TUẦN : .....

đ ội t r ưởng 7 0

Thời gian	Đề mục	Đội sinh học	Đội sinh hướng dẫn	Ghi chú
20'	Lễ Phật	Cả Đội		SV5 chương SV3 mô
3	Lễ Đội	-		
7	Quản trị			
	Niên diện		Thụ lý	
	Thập thiện		Thụ quy	
	Kiểm điểm việc trong tuần		D.T	
30	Phật-pháp	Cả Đội	Thầy G.V hay H.T	
	3 quy-y			
5	Trò chơi	-	ĐS phatrò	
10	Niên biết phong trào: Nguyên nhân thành lập Gia-Đình Phật-Tử	SV 3,5,4, 6,7,8.	D.T	
10	Gút : đẹp, căng chó	-	DT, DP	
10	Bảng đầu gối	SV 3,5,7, 8.	SV6, SV4	
5	Trò chơi	Cả đội	D.P	
10	Tập bài hát : Bên rồi lều	-	Pha trò	
5	Hát lại các bài cũ	-	SV 6	
5	Dặn dò, bế mạc	-	D.T	

- + Về lễ Phật, chương trình buổi lễ gồm có :
- Niêm hương, kỷ nguyện, đánh lễ
  - Khai chương mô
  - Bài phát nguyện (Đệ tử kính lạy) (quỳ cho đến hết bài)
  - Niêm danh hiệu Phật và Bồ-Tát
  - Bốn lời nguyện rộng lớn
  - Tự quy (Tụng xong Tam tự quy rồi mới đánh lễ)
  - Hồi hướng (Tịnh niệm)
  - Đọc luật
  - Trầm hương đốt (Im lặng một lát trước khi tuần tự đi ra)

đ ộ i t r ư ớ n g 7 1

Tụng kinh, phải hết sức thành khẩn, chăm chú vào lời tụng suy nghĩ đến ý-nghĩa của bài kinh. Kiểm điểm lại hành vi cụ thể, lời nói có theo đúng lời Phật dạy hay không. Vì nếu tụng kinh cũng như đọc một bài học thuộc lòng thì chẳng ích lợi chi hết. Đọc luật cũng vậy. Có khi, buổi lễ Phật của em có thể biến thành một buổi tự kiểm thảo. Các em vào điện Phật, mang theo giấy tờ và bút. Sau khi niệm hương và đánh lễ, toàn đội (kể cả em) ngồi yên lặng kiểm điểm lại hành động của mình, ghi lên giấy những lỗi lầm cả phạm phải. Các em thành tâm sám-hối, nguyện sẽ chữa bỏ. Sau khi sám-hối xong, em báo rằng: "Chúng ta đã thành tâm kiểm điểm lại lỗi lầm của mình, Chúng ta cũng đã thành tâm sám hối. Chư Phật và chư Bồ-Tát chúng, minh lòng thành của chúng ta. Thế rồi, những bản tự kiểm thảo đó được đốt đi trước mặt các em, Kết thúc bằng bốn lời nguyện rộng lớn và hội hưởng cái khéo của em là ở chỗ tác động được tinh thần để các em viết hết sự thật. Lòng thành là điều kiện tất yếu.

* Về kiểm điểm việc trong tuần, em nêu ra những khuyết điểm của chính em và của các đội-sinh mà em đã bắt gặp được trong tuần. Nêu khuyết điểm của em trước.

* Về Phật-Pháp, nếu em được Thầy cố-vấn giáo-lý hay một vị Đại-Dức thì rất tốt. Nếu không thì mời bác Gia-Trưởng hay Huynh-Trưởng giúp cho. Khi tất cả những vị ấy không đến được, thì em hay đội-phó cố thể tự lo lấy. Em phải nghiên cứu trước thật kỹ càng, phải sắp đây trước các câu mà đội-sinh có thể hỏi để trả lời. Có thể, khi trình bày em mới trình bày lưu loát và khi trả lời em trả lời không vấp vấp, một điều nữa là khi em thâu đáo, em sẽ diện tã mặt lạc và hăng say chính sự hăng say ấy để truyền cảm lẫn. Có những thắc mắc mà em không trả lời được thì chớ nên ngại biện. Hãy thành thật gác lại vấn đề vào kỳ sau.

* Về các môn hoạt-động khác cũng vậy, Như Gút chẳng hạn. Cho các em học gút không phải để cho các em biết mà để cho các em thực-hành. Còn có gì nữa mai hơn là một em rất giỏi gút mà lại buộc không chặt gói đồ hay chỉ đứng nhìn mẹ lung tung với sợi giây phơi áo quần sà xuống đất. Có những em đi họp lại không mang giây gút vội và tháo sợi giây mu để học gút !!!

* Cho đến các trò chơi, cũng phải dự bị trước. Các trò chơi đều có tính cách giáo-dục. Cũng cố thể dùng trò chơi để ôn lại các môn học không những để các em nhớ mà còn để nhớ dai nữa.

* Trước khi bế mạc với hình thức dây thân ái nên dặn dò các đội-sinh, nhất là những đồ dùng cần thiết cho phiên học tập sau.

Mỗi đội-sinh nên có một sổ tu học, ghi đầy đủ chương-trình của cấp đang theo. Đội-Trưởng kiểm nhận đề tài và ngày tháng đã học tập. Thí-dụ :

CẤP HUỐNG - THIÊN

Đề tài tu học	ngày học	Kiểm nhận
PHẬT PHÁP		
- Tam bảo	03-9/1967	
- Quy-y tam bảo		
-		
HOẠT ĐỘNG THANH-NIÊN		
- Hiếu biết phong trào	10/9/1967	
- Hệ thống tổ-chức Gia-Đình		
- Gút đẹp		
căng chó		
-		
.....		

Với sổ tu học này, đội-sinh biết mình còn những gì để hết chương-trình và em cũng như Anh Đoàn-trưởng có thể kiểm soát lại một cách chắc chắn sự tu học trong đội đã đi đến đâu. Sổ tu học còn là một giấy chứng nhận bảo đảm nhất cho đương sự.

Em,

Soạn trước và điều khiển những buổi học tập Đội là cả một nghệ thuật, Có điều đáng khích-lệ là cái nghệ thuật này, em, đội-trưởng nào cũng có thể đạt đến cả miền là có ý chí tiến thủ và chịu khó thực hành. Sắt mài lâu ngày cũng thành kim mà.

* Buổi họp và hội đồng Đội.

Trên đây là buổi họp để học tập mà thời gian trọn vẹn cho Đội. Có những buổi họp Đoàn mà Anh đoàn-trưởng để dành cho Đội vào khoản 30 phút để lo việc Đội. Những lúc ấy, em sẽ thấy buổi họp Đội quý giá biết chừng nào ! Nửa giờ rồi khi Đoàn, sống riêng rẽ với Đội mình nhưng không ngoài phạm vi hoạt-động của Đoàn, trong lợi ích của Đoàn. Những buổi họp ngắn ngủi này vẫn nhắm đến sự phát triển Đội trong tình-

thần đoàn, dưới sự giám thị của đoàn. Những phiên họp này dù sao, cũng mất đi nhiều cá tính của Đội. Phải có những phiên họp khác cũng riêng rẽ cho Đội em, không phải để học tập mà để bàn về công việc của Đội. Những phiên họp đội này là những phần quan trọng trong đời sống Đội, phát huy tinh-thần đội như các cuộc du ngoạn, các cuộc trại đội. Chính trong những phiên họp này, em mới thật sự ra tay tạo nên tinh-thần đội, làm cho các đội sinh kéo sơn gần bó lại thành một khối bất khả phân. Cũng chính lúc này, là lúc em trình bày và thực hiện lý-tưởng Gia-Đình Phật-Tử qua các dự định trong hiện tại và tương-lai, Lại cũng chính trong phiên họp đội này mà các đội sinh cam nhận tinh-thần đội, phép hàng đội tự trị và cá tính-thần Gia-đình. Tổ-chức một buổi họp đội như thế, còn khó hơn một buổi học tập gấp bội. Trong những buổi học tập, phần chính yếu là sự thu thập của các em về chương trình học tập còn các phiên họp đội nhằm vào nhiều điểm hơn kể cả sự ứng dụng các điều học tập vào công tác đội. Càng kho, em càng phải suy nghĩ nhiều.

Bộn điều sau đây sẽ hiện ra trong óc em như tú diệp-đế để gỡ mọi rắc rối của cuộc đời :

Ở đâu ? khi nào ? làm gì ? làm sao ?

+ Cho rằng em chưa có góc đội, chưa có đoàn-quản mà ngay chùa của khuôn Giáo-Hội cũng chưa được kiến thiết phải tạm thời dùng ngôi nhà của một đạo hữu đã phát tâm cho mượn. Họp ở đâu bây giờ ? có ý kiến họp tại nhà em hay nhà các đội-sinh. Luan phiên họp nhà này đến nhà em khác, cũng hay. Như thế vẫn em có thể bắt quen được với gia-đình của đội sinh. Em có thể biết được lối đối xử cùng tinh-nết của đội sinh ở trong gia-đình. Nếu em tinh mắt, tỉnh tai em sẽ biết được nhiều chuyện về đội sinh. Phụ-huynh cũng có dịp biết về gia-đình Phật-Tử hơn, biết các bạn bè của con em mình và biết đâu, nhờ sự khéo léo và biết cách ăn ở của em và đội-sinh mà phụ-huynh sẽ là những vị ân nhân của đội ? Biết đâu phụ-huynh sẽ là những bảo trợ viên đặc lực cho đội em, biết đâu ?

Nè, mà em cũng cần tế nhị lắm đó nhé ! phần đông người Việt mình thật là hiếu khách. Thêm một người khách chỉ thêm một cái chén, một đôi đũa mà thôi ! Thêm 7 người khách thì cũng chỉ thêm 7 cái chén, 7 đôi đũa, chứ có nhiều nhờ gì đâu ? Cũng có thể, mẹ em sẽ thết một đội sinh một cốc sữa. Cái gì sẽ xảy ra sau đó ? Chị em Thanh rồi cũng sẽ bắt chước đại một nôi chè ngọt, thím em Bích một mâm xôi ! Có gì đâu ? phải, có gì đâu. Nhưng mà em nên khéo léo để từ chối, từ chối quyết-liệt mà không mất lòng, để khỏi trở thành một cái (lệ). Gặp trường hợp, em phải nhận. Nhận với tâm niệm đó là một đặc ân ngoài lệ .

Trong những mùa tốt trời, em có thể tổ-chức những buổi họp ngoài trời, trong một cái miếu cổ, trong một ngôi đình hay bên hành lang của một ngôi chùa lân cận. Dù sao, trong lúc vòng quanh nhà đội sinh hay lang thang đây đó, em nên nghĩ đến góc đội của em, để các em có thể thực hiện được mọi việc theo ý muốn của mình. Đó là một lời khuyên thành thật và đặc biệt nhất của anh, Lớn, nhỏ, sang, hèn không cần thiết lắm. Có nói để cho em phát triển được đội mới là quý.

+ Định chỗ rồi, em phải định : khi nào ? mấy bận một tháng hàng tuần đã có phiên họp học tập của đội của đoàn. Mỗi tháng một lần thôi. Phải chọn ngay giờ thuận tiện cho tất cả đội sinh, không làm mất thì giờ học hành, hành-nghề hay những phiên họp thường xuyên của đội sinh. Hãy chọn ngay và giờ nhất định để cho đội sinh khỏi quên và sắp đặt trước thì giờ của mình. Chỉ gặp trường hợp đặc biệt lắm mới thay đổi ngày giờ. Bất cứ ngày hay giờ nào, em cũng phải bắt đầu, và kết thúc đúng như giờ đã định. Cái giờ "cao su" phải được triệt để bài trừ. Phải tập cho được cái thói quen này. Đội-sinh xin phép cha mẹ đi và về giờ nào - mà thực hiện đúng ắt được sự tinh cạy, nhất là ban đêm.

+ Có nơi chốn, có ngày giờ, em nghĩ đến làm gì và làm cách nào ? em là trưởng hay không là trưởng là ở chỗ này đây em biết không ? Hỏi làm gì tức là trả cái mục đích mà em hướng đến, Có cái đích chính yếu và cái đích thứ yếu. Rồi tùy cái đích mà ấn định chương-trình. Thường thường có những mục sau đây :

+ 1/- Thủ tục khai mạc và bế mạc

+ 2/- Phần quản trị .

- Đọc lại biên bản kỳ trước để xem đã thực hiện được những gì. Sự thi hành ra sao ? Tinh thần của đội sinh trong sự thi hành ấy-? có những ưu điểm và khuyết điểm nào ? Tài-chánh của đội ra sao ? các đội phó, thu-ký, thu-quý có gì cần phải trình bày ?

+ 3/- Phần kiểm điểm tu học : Kết quả sự tu học các đội sinh có bắt kịp chương-trình không ? những đội sinh nào cần phải hướng dẫn là vì chưa thấu thập được thấu đáo ?.

+ 4/- Việc của đoàn : Đội-trưởng báo cho đội biết những quyết-định chung của đoàn và thảo luận những quyết-định ấy .Nếu có văn-thư của các cấp trên thì đọc cho toàn đội nghe .

+ 5/ Phần dự định sinh hoạt cho tháng sau : Dự ngoạn, trại công-tác xã-hội, việc đội, sửa chữa dụng cụ, khí mành v.v..

+ 6/- Phần giải trí cho phiên họp .

Chương-trình là thế mà không phải chỉ có thế. Đó chỉ là những bộ phận của một cái máy, phải biết ráp và biết lắp phải làm cho máy nó và máy chạy. Và chạy đúng đường đúng hướng, đó là chương-trình. Điều khiển chương-trình, thâm biến vào cái đường trình ấy một tinh thần, một sắc thái, một nhận thức, một nếp sống tức là em đã biết cách làm rồi đây .

Trong các phiên họp em khai mạc bằng niệm danh hiệu đức Bốn Sư 3 lần, sau đó im lặng trong chốc lát để tưởng niệm Chư Thánh-Tứ-Đạo trong đó có đoàn-viên GĐPT. Em kết thúc bằng bốn lời nguyện rộng lớn và hồi hướng công-Đức .

Về sự thực hiện chương-trình, cũng như một phiên họp học tập đội, em cần phải sắp đặt kỹ càng trước, đầy đủ tài-liệu dự bị đầy đủ nhận xét để đưa ra trước phiên họp. Về những dự định tuy được mạnh mẽ trong ý em và phần lớn quyết-định cũng do em nhưng em nên gọi cho đội sinh phát biểu ý kiến. Có thể các đội-sinh mới đi từ chỗ hăng say bàn luận đến chỗ hăng say thực hiện. Em nên đặt mình ngang hàng với các đội -sinh khác. Khi nhận sự phản công cũng vậy, em cũng lãnh một phần như các đội-sinh. Em nên nhớ rằng, và chắc em nhớ hơn ai hết, một buổi họp vào lứa tuổi các em không thể ngồi lâu để bàn bạc đâu. Ngồi lâu, có cái gì ngứa ngáy ở chân, ở tay, ở lưng, ở cổ. Lúc đó, phiên họp trở nên buồn tẻ đây. Em phải thay đổi không khí. Em phải xa hơi. Chúng ta có nhiều cách xa hơi, phải không em ? những trò chơi những bài hát có điệu bộ, những tiếng reo, chân chày chi thú ! Lúc bàn bạc thì bàn bạc đến nơi đến chốn mà lúc chơi thì chơi cho hết lực, hết sức.

Có những buổi họp của đội có tính chất trang trọng vì phải bàn đến những vấn đề có tính chất nghiêm trang hay những công việc đặc biệt như lễ lược, giải quyết một vài sự không hay, xây dựng cho đội v.v... Những phiên họp như thế được gọi là hội-đồng đội, Hội-đồng đội, nên mời anh Đoàn-Trưởng dự vì cần có ý kiến của anh. Em phải sắp đặt cho hội-đồng đội không nên họp lâu, thời gian một giờ là nhiều lắm. Các phiên họp hội-đồng phải có biên bản, đừng quên.

+ Du ngoạn .

Thiên nhiên vốn có sức mạnh quyến rũ nhất là các em sống ở thành thị . Hậu hết các ngày trong tuần lễ, các em phải động mình trong phòng học nhà trường, trong bốn bức tường của công sở, trong thân bụi của nhà máy, trong cái nhầy nhụa của dầu mỡ Ra đường thì bụi bặm, khói xăng ngọt ngọt, xe cộ như mắc cửi, qua đường phải trông trước nhìn sau, tiếng động cơ không ngớt làm đình tai nhức óc. Đến ngày nghỉ, ngày lễ, đời sống thiên nhiên sẽ đem lại vui tươi cho cuộc đời. Đối với các em thôn quê, tuy thiên nhiên mở rộng nhưng sự sống trôi chảy bình-

lặng, buồn tẻ, không thay đổi trong lũy tre xanh. Phải có những hoạt-động vui tươi sống động khác hơn là cây, cỏ, ruộng đất, nhát cỏ, tưới rau. Sinh-hoạt GDP đem lại cái không-khí ấy và còn làm tăng cái vẻ đẹp thiên nhiên mà vì quá quen thuộc, các đoàn-sinh ở thôn quê không nhìn thấy.

Thiên nhiên còn là vẻ đẹp muôn màu muôn sắc kh êu gọi thậm mỹ cho chương-trình văn-nghệ. Cái đẹp muôn màu muôn sắc ấy không lừa dối một ai. Chính cái vẻ đẹp ấy đưa đến lòng yêu nước qua lòng yêu thương cảnh đẹp của quê hương xứ sở, ý-niên bảo vệ tổ-quốc bắt đầu từ lòng yêu thương đất nước. Tuyên-tụy ấy là một căn bản đẹp đẽ và bền vững nhất. Em có thể nào bỏ qua được khi em đưa đội du ngoạn hay cắm trại? làm sao để cho các đội sinh có ý-niên ấy? thiên-nhiên không nói năng, thiên-nhiên cần lặng. Thế mà ta căm nộ, mên nộ, xúc động vì nộ. Em cũng phải dùng lời truyền cau để đội-sinh nhận lãnh sự tác dụng sâu kín. Đó cũng là một khía-cạnh tinh-thần, tuy không ghi vào chương-trình nhưng em không thể quên.

Sinh-hoạt thiên-nhiên có hai loại: Du-ngoạn và trại. Mọi loại có những quy-tắc, những cách sống riêng. Nhưng có vấn đề chung: Đó là trách-nhiệm. Một phiên họp trong phòng, một buổi học-tập - Dù sao cũng không đặt em đối-diện với một sự mạo-hiêm hay rủi-ro nào cả. Nếu có, thì cũng chẳng đáng quan-tâm lắm. Nhưng những sinh-hoạt thiên-nhiên như du-ngoạn và trại có thể nhắc em đến điếm-ấy. Nhất là khi em mới tổ-chức lần đầu. Phải soát-xét thật kỹ-càng để không có cái gì có thể vượt ra ngoài dự-định. Phải dự-liệu thật chu đáo để khỏi phải lúng-túng khi vấp phải một trở-ngại. Trong những cuộc trại-đoàn, trại-đội-trưởng, em đã mở-mắt đã nhìn kỹ và đã hành-động như thế nào để học-tập nhiều kinh-nghiệm đáng quý ở các anh-đoàn-trưởng, đoàn-phó. Trong những ngày trại đầu-tiên, tốt hơn hết là mời một huynh-trưởng-đoàn cùng tham-dự. Em ngại há? Sự hiện-diện có-lực làm cho em mất tự-nhiên, không dám thị-thộ tài-năng chứ gì? Anh-ta sẽ không làm một việc gì hết sẽ không xen-vào sự hoạt-động của đội một tý nào hết. Anh-chỉ là khách-bạn quan-động leu-gạn-leu các em - Không-gần-lắm đâu - Anh có những công-việc của anh nhưng lại rất cần-thiết cho em khi em gặp trở-ngại.

Khi dự-định du-ngoạn hay trại, đừng quên việc xin-phép anh-đoàn-trưởng. Thự-xin-phép không phải chỉ nội-sông về địa-điểm và ngày-giờ mà còn kèm theo chương-trình, phương-tiện chuyên-vận-cung với sự-phân-công trong-đội nữa, nhất-là mục-đích của cuộc-xuất-ngoại. Anh-giới-thiệu với em một mau-đơn:

đ ộ i t r ư ớ n g 7 7

GIA-ĐÌNH PHẬT-TỬ VU

GIA-ĐÌNH PHẬT-TỬ LONG-THỜ

ĐOÀN THIẾU-NAM
ĐỘI SEN-VÀNG

↳)ƠN XIN PHÉP DU NGOẠI

SỐ : 046 / TN/SV

Kính gửi :

ANH ĐOÀN TRƯỞNG ĐOÀN THIẾU - NAM
GIA-ĐÌNH PHẬT-TỬ LONG-THỜ
↳)À -NẮNG

Đơn vị xin du ngoại : ĐỘI SEN-VÀNG

Mục - Đích : ôn lại chương-trình tu học trong tháng

Địa-điểm : Đồi MỸ-THỊ, 7cs hướng đông nam Đà-Nẵng

Thời gian : Từ 6 giờ 00 đến 18 giờ ngày 09/6/1968

Phương tiện di chuyển : Xe đò đến CS7, đi bộ 1 cs

Dinh hậu : Chương-trình du ngoại.

bản phân công.

Đặc biệt kính mời anh hoan hỷ nói câu chuyện dưới cờ để tác động tinh thần đội-sinh.

Xin cảm ơn anh ./-

PL. 2512 Long-Thờ ngày 26 tháng 5 năm 1968

ĐỘI - TRƯỞNG

Có thể anh Đoàn-trưởng sẽ thử thách em. Vì mọi việc trong đoàn đều do anh trách nhiệm hết. Em nên nhớ rằng đôi-trưởng nào có cấp trung-thiện rồi mới được cần một đội đi cần trại đây. Ít nhất em cũng đã có dự 3 trại đoàn, 2 trại đội-trưởng. Có thể anh đoàn-trưởng sẽ bắt buộc em phải có giấy cho phép của phụ-huynh. Cũng có thể anh đoàn-trưởng sẽ van nài em về sự hiểu biết đầy đủ nơi em sẽ đến, đôi khi cả giấy phép của chính-quyền hay sở hữu chủ của địa-phương nữa, Em đừng trách anh đoàn-trưởng. Trách làm chi? Anh Đoàn-Trưởng chỉ muốn em thành công 99,9 phần trăm đây thôi. Nếu em chuẩn bị đầy đủ và chu đáo, thì có điều gì đáng sợ đâu? Còn chuyện nữa đó là tinh thần đội-sinh khi đi ra ngoài. Phải biết mình phải biết xóa mình vì sự ích lợi của đội. Điều này thật cần thiết nếu tất cả đội-sinh cùng theo những quy ước của đội, thì mọi việc đều trôi chảy một cách vui vẻ hoan hỷ. Nếu chỉ có một vài đội sinh trở chứng thì tinh thần đội bị đầu độc, không khi địa ngục sẽ hiện ra. Không còn một sinh thú nào nữa cho đời sống trại.

Có mấy loại du ngoại? Trước hết em nên nhớ rằng du ngoại là những buổi xuất ngoại không quá 12 giờ sáng. Trên 12 giờ nó

đ o i t r u ở n g 7 8

mang tính chất "trại". Có loại du ngoạn mang đồ nguội theo. Có loại du ngoạn mà đội sinh cần nấu ăn. Chỉ mang theo đồ nguội vì đội sinh cần thì giờ cho các cuộc học tập chuyên môn (truyền-tin, ước đạt, khảo sát vạn vật v.v...) nên không muốn dùng thì giờ cho các việc khác. Cũng có thể địa điểm là rừng thông, nên cần lửa phòng hỏa hoạn. Dem đồ nguội theo đã khỏi mất thì giờ nấu mà còn khỏi phải tốn công dọn dẹp nữa. Loại cơm vắt, muối đậu, muối sả, đậu hủ kho (ở Trung gọi là đậu khuôn) là những món ăn rất hợp. Hoặc là do mỗi một đội sinh mang theo phần mình, hoặc là do người phụ trách lo liệu thực cho toàn đội.

Khi cần tập cho đội sinh quen việc bếp núc theo chương trình tu học hay bằng chuyên năng thì việc lên bếp lại chiếm phần quan trọng. Lên lửa lại cần phải có thêm nhiều điều kiện: Nước non, củi, địa điểm không làm mối cho ngọn lửa, chuẩn bị thực phẩm tươi để nấu. Nhiều phiền toái hơn. Như thế, các em tự lo lấy thực đơn và tự mình lo lấy việc nấu nướng nữa. Dù vậy, thì giờ phải được hạn chế. Khi việc lên lửa không phải là phần quan trọng cho một số đội sinh nhất định thì phân công hai hay ba nhóm luân phiên nấu cho toàn đội.

Còn có nhiều du ngoạn đặc biệt nữa: Du ngoạn khảo sát thiên nhiên, du ngoạn tham du, du ngoạn theo dấu đi đường, du ngoạn phiêu lưu, du ngoạn để công đồng-tác xã-hội, du ngoạn thám hiểm, du ngoạn kiểm soát khả năng tu học, du ngoạn tìm hiểu di tích lịch sử, tôn giáo v.v... Có 2 loại du ngoạn vượt ra khỏi thường tình: Đó là cuộc du ngoạn ban đêm để học soạn và du ngoạn với phụ-huynh. Đôi lúc, mỗi phụ-huynh đội sinh cùng đi du ngoạn để cho phụ-huynh biết sinh hoạt của GDPT, hoặc sống ngoài trời với con em. Chắc phụ-huynh cũng trẻ lại và sẵn sàng nhập cuộc với các em.

Mọi loại du ngoạn có những sửa soạn, những cần thiết riêng. Phải dự bị đầy đủ dụng cụ, vật-liệu. Một sự thiếu sót có thể làm hỏng cả cuộc du ngoạn đấy.

Trên đây là đại-cương, chúng ta vào chi tiết, những chi tiết thực cần thiết cho em.

Trong các phiên họp, anh đã dặn em đặt những câu hỏi: ở đâu? khi nào? làm gì? làm sao? Nhưng trong các cuộc du ngoạn và trại, vấn đề đặt ngược lại:

Làm gì? ở đâu? khi nào? làm sao?

Vì sao? Các cuộc họp đã có sẵn mục tiêu của nó rồi. Các đội sinh muốn đi trại. Phản ứng đầu tiên của em không phải là đi đâu? Mà chính là làm gì? Phải có những lý lẽ rõ ràng và

đặt khoán cho cuộc du ngoạn chứ ! Anh không muốn nhắc đi nhắc lại mãi hai chữ mục-đích nhưng thật ra là như thế đó. Có mục-đích rồi em mới nghĩ đến chuyện ở đâu vì cái ở đâu ấy phải phù hợp cho cái làm chi. Lúc này mới là lúc đội-sinh phụ trách địa điểm lật tung trang, từng trang số tay và thao thao bất tuyệt giải thích từng địa điểm. Mọi đâu đều cúi xuống trang giấy, mọi cặp tai đều vênh lên trong lúc trán em thì nhăn lại vì cần nhắc từng địa điểm. Nếu đi bộ thì không nên đi xa. Đội sinh sẽ thêm mệt, mất nhiều hứng thú và mất nhiều thì giờ. Nên xa đường cái quan, nếu có đường tắt quanh cò lên dốc xuống, đôi thì nên chọn con đường ấy. Có khó nhọc đôi chút nhưng cảnh vật thay đổi đôi chút làm mát mắt, gây cảm hứng.

Khi nào ? Dĩ nhiên là vào những ngày nghỉ để mọi người có thể rảnh rỗi được. Đã định ngày phải lo đến giờ. Nếu phải chuyển vận bằng xe thì về 7 giờ đi và giờ đến. Buổi sáng nên đi sớm, không ai mất thì giờ đợi những kẻ ngủ trưa. Giờ về cũng phải định cho đúng để phụ-huynh khỏi lo lắng, ấy này và sẵn sàng cho phép lần sau.

Làm sao ? phần này, hơn tất cả các phần khác, phải được nghiên cứu kỹ càng, đây mới thật là chính yếu vì là phần sinh-hoạt phần làm phát triển tinh thần đội và sự ưu tiên của đội sinh

Sau khi anh đoàn-trưởng cho phép, em thưa với bác gia-trưởng làm thủ xin phép chính-quyền địa-phương, dọ em hay một đội sinh nào mang đơn. Rồi đến giấy cho phép của phụ-huynh, phần đông khi cho con em đến với gia-đình (hầu hết cha mẹ là tin độ hay có cảm tình với tổ-chức) là đã sẵn sàng cho con em dự vào các sinh hoạt của gia-đình. Nhưng không vì thế mà em lại lặn ngụp không xin phép. Giấy xin phép tăng thêm uy-tin cho tổ-chức, tăng thêm lòng tin của phụ-huynh và về mặt tinh thần chia sẻ bớt trách nhiệm, giấy xin phép đại khái như sau:

GIA-ĐÌNH PHẠM-TỬ LONG-THƠ
ĐOÀN THIẾU-NAM
ĐỘI SEN VÀNG

(C) LẤY - XIN - PHÉP

Xin hai bác cho phép em Nguyễn-Văn-X được dự cuộc du ngoạn của Đội Sen-Vàng tổ chức từ 06 giờ đến 18 giờ ngày Chủ-nhật 09 tháng 6 năm 1968 tại Đồi Lý-Thị.

Xin cảm ơn hai bác.

Cho phép
Phụ-huynh
(ký tên)

Long-thơ, ngày 02 tháng 6 năm 1968
ĐỘI-TRƯỞNG
(ký tên)

đ ộ i t r ư ớ n g 8 0

Giấy xin phép không cần phải dài dòng. Giữ đúng giờ đã xin phép mới quan trọng hơn. Anh đã nói với em rồi. Chuyên vận : Nếu đi bộ, thì đồ đạc phải gọn gàng và chỉ đem theo những điều cần thiết mà thôi để được nhẹ nhàng lúc đi đường. Nếu đi xe đạp thì coi chừng chiếc gậy. Dùng để đỡ gậy theo chiều dài của xe mà buộc theo chiều gai fomme trước tay lái. Như thế khỏi chạm vào người đi trước hay đi sau. Cái bị mang trên vai phải gọn gàng, và phải biết cách sắp đặt để sức nặng đè trên lưng, không cản trở đã xe lăn tới. Dù đi bộ hay đi xe phải đi hàng một bên vệ đường. Không nên, hay nói đúng hơn không đi hàng hai, hàng ba, nhất là qua các đường phố nhiều xe cộ. Phải giữ gìn tác phong. Mỗi một sự sơ suất cộ thể đem lại tiếng xấu cho đoàn thể, người ta phê bình mau cộ sắc áo chung, chứ không ai cần phải tỉ mỉ xem đó là đội nào gia đình nào. Em thấy chưa phải cần thận lắm mới được nếu chuyên vận bằng phương tiện lớn hơn, như đi xe buýt thì phải chung chạ với khách hàng. Khi đã lên xe rồi phải sắp bị, gậy, để khỏi choán nhiều chỗ, phải biết nhường chỗ ngồi cho những người già cả, hay những ai đáng được nhường. Nếu hành trình không quá 10 cây số thì nên thuê mướn chuyên khứ hồi. Xe Lam ba bánh rất tiện lợi, xe cộ thể đi đến nơi về đến chon khi lên xuống khỏi làm phiền đến ai.

Lương thực cuộc du ngoạn, trại đều phải ăn chay các món ăn dù là lương thực khô hay nấu ăn cũng phải đơn giản không nên cầu kỳ, nhất là phải nữ. Anh đã dự một vài bữa cơm trại của nữ, chẳng khác gì bữa cỗ đủ các thứ xào nấu. Đã mất thì giờ lại không đúng cách. Dùng cách mọi là điều quan trọng. Đồ khô phải đựng vào hộp, vào chai đậy kín, đồ tươi như rau cải xa-lách cộ thể bị dập nát nếu cứ bừa bãi chất vào bị lẫn lộn với các thứ khác. Đến nơi phải để chỗ dậm mát. Anh đã nói, các món ăn cần đơn giản không có nghĩa là ăn cơm với tiêu muối hay nước tương (ở Trung gọi là vị trai) đồ ăn phải có chất bổ để gìn giữ sức khỏe. Các em đi đường xa, mệt nhọc, nặng nề, vận động nhiều mà ăn uống quá kham khổ thì thật là dạ diệt. Nếu cộ phụ-huynh đi theo thì họ nghỉ, gi nếu quy đội đội dạo, thì nên thêm hai bữa ăn phụ, vài lát bánh mì hay bánh bích quy khi đến nơi hay trước khi lên đường về thì dạ dạy các đội-sinh chắc chắn hoan hô nhiệt liệt.

Đồng phục : Lễ dĩ nhiên là đồng phục phật-tử rồi, có điều là loại vải cho đồng phục. Phải đặt vấn đề vì phần nhiều đoàn sinh xải thứ vải lam sang quá không thích hợp cho hoạt động trại ? Popeline, nylon, tétoron. Dù đi hộp hay đi trại cũng nên may loại vải bền hơn miễn là đúng với màu sắc. Điều cần lưu ý nhất là đôi giày. Để crepe bất tiện lắm vì dễ trượt, không thể đi lên dốc được. Đi trên cỏ hay đi đường gồ ghề thế nào cũng chụp ếch đó.

* Trang bị cá nhân : Đồng phục đã mặc vào mình, thêm chiếc áo mưa nếu trời xấu. Áo choàng tiện hơn. Cộ thể trùm lên

chiếc bị. Nhìn vào các anh, quần nhân đi hành quân mùa mưa
chungth thấy rõ sự lợi ích của áo choàng. Dao, chén, ca, ^{quét}diêm
đây, số tay, bút chì. Dụng cụ nấu ăn nấu ăn riêng. Không nên
mang đĩa, chén loại đặc tiên, vì rất dễ vỡ. Dùng các loại
nhon, nhựa tốt hơn hết. Những em nào có nạy anh hay có kiểu
vẽ họa thì cũng mang theo .

Trang bị chung đội :

+ Lều đội, hộp cứu thương bản đồ địa-phương (nếu có) búa chặt
cây, xương-nhỏ, đồ bếp (nếu đội nấu chung) cờ truyền-tin, dây
gút v.v...

Tùy nơi mục-đích của cuộc du ngoạn, nà mang theo những vật
dụng cho đầy đủ và em phải ghi vào sổ tay cho em và cũn g
như cho đội sinh để đưa ra trong phiên họp. Em cũng nên cho
các đội sinh ghi vào sổ tay để khỏi quên trước quên sau .
Sau đó em làm ban chương-trình cho ngày du ngoạn .

CHƯƠNG-TRÌNH DU NGOẠN ĐỘI SEN VÀNG

- Địa điểm Đồi Mỹ-Thị (8cs)
- Thời gian : 09/6/1968
- Tên trại du ngoạn : Tất bát-La . Khẩu hiệu : Sáng
- 6g00 : - Tập trung tại gốc đội
- Kiện diêm đội sinh và trang bị
- 6g15 : - Lên đường bằng xe đạp
- 6g45 : - Đến nơi dựng lều sạch sẽ
- Quanh khu cắm lều diêm tâm
- 7g30 : - Lễ đội
- Câu chuyện dưới cờ
- 7g40 : - ôn lại chương-trình gút
- 8g20 : - Trò chơi
- 8g25 : - ôn lại chương-trình truyền-tin và dấu đi đường qua
một trò chơi nhỏ
- 9g25 : - Hát
- 9g30 : - Công-tác xã-hội : Giúp đỡ đất cho nền chùa khuôn
hội Mỹ-Thị đang xây cất :
- 11g00 : - Lên lửa
- 12g00 : - Ăn trưa-sạch sẽ - nghỉ, trưa
- 14g15 : - Nhớ lều sạch sẽ du ngoạn
- 14g30 : - Lên đường đến Ngũ-Hành-Sơn (Cách 4km)
- 15g15 : - Đến Ngũ-Hành-Sơn
- Sắp đặt chỗ nghỉ ngơi
- 15g30 : - Trình diện Thượng-Tọa tọa chủ
- Ôn lại pháp Phật-Pháp
- 16g15 : - Thăm chùa và các động
- Thực tập cứu thương
- 17g15 : - Trò chơi , hát
- 17g30 : - Quan sát nghề làm đá cẩm thạch của dân Ngũ hành
sơn .

13g00 : - Lên đường về

19g00 : - Đến nơi .

Như thế là em có thể thở ra một chút cho nhẹ người. Công việc của em đã hoàn thành gần một phần nữa. Em chỉ cần để một buổi tối cho thật yên tĩnh để sắp đặt những chi tiết cho chương-trình với đội phó. Anh sẽ nói chuyện ấy với em trong ngày du ngoạn .

Hà cái ngày ấy cũng đến đây rồi.

Tập-trung : Em đến trước độ 5 hay 10 phút thế mà đã có đội sinh đến trước em rồi đó. Em đến bắt tay và đừng quên đưa một câu "sao đến sớm thế ? còn những 10 phút mới lên đường mà "Sanh đâu ?" Sanh là một đội sinh mới vào ở bên cạnh em đây. Rồi thì lần lượt, em này em khác bay đến. Càng gần lên đường, tiếng ồn ào càng nhiều hơn. Thế là em thối còi. Tất cả đèn đu trước mặt em, vui vẻ, tinh tươm. Em nổ một nụ cười chào chung rồi lướt một vòng .

- Hay Long ! Gài lại nắp túi kia .

- Bích thì cuộn sợi dây gút lại, đừng để lỏng thòng thế.

- Mùi muối sả của Thu thơm quá há ! Chưa ăn mà đã thấy ngon. Rồi đến chiếc xe thử lại mấy chiếc thắng, bơm hơi những bánh còn non rồi nói lớn .

- Thanh có mang theo dụng cụ vá ruột xe đấy chú ? .

- Gậy của Tâm coi chừng bị rơi dọc đường đấy xiết lại cho kỹ vào cái fomche đi .

Thế là đầu vào đó . Em hô khẩu hiệu . Các em trả lời bằng một tiếng thật mạnh và dòn dả .

"Lên đường "

Em dẫn đầu đội-phó đi sau hết . Chiếc còi của đội phó tồn teng: Gặp chuyện gì đội-phó "tè" một tiếng là cả đội dừng lại . Đọc đường : Quá nhiều lần các anh đã nghe quá nhiều sự phân nan tác phong của các em đoàn-sinh khi đi xe buýt. Các em chen lấn, chạy bên này, qua bên nọ. Nói chuyện, om sòm, cười đùa dòn . Có hay không ? Có thì các em nên bỏ đi, mà không thì nên coi chừng. Đàng nào cũng phải cảm ơn những lời chỉ trích. Lần này em đi xe đạp lại phải cẩn thận. Trong thành phố đạp chậm chậm, hàng một, cách xa nhau khoảng 5 m để phòng phải thắng xe bất thình lình. Tôn trọng trật lệ luật đi đường, đèn xanh, đèn đỏ. Qua cầu lại cần phải lưu ý hơn nhất là các cầu chung (xe hơi lẫn xe lửa). Em đã thuộc những ký hiệu về luật đi đường không ? Đây anh vẽ cho em những ký hiệu quan trọng và cần thiết nhất

đ ộ i t r ư ớ n g 8 3

Khúc quanh co

Coi chừng trẻ em

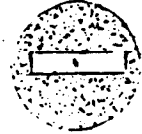
Ngã tu

Đường đi một chiều

Xe lửa 1 đường

Đường cấm

Xe lửa không
công gác

Cấm xe đạp lưu thông

Xe lửa có công
gác

Dừng lại .

Hai bên đường phố khách đi đường đang mở mắt nhìn em đấy. Họ đang xì xạo cái gì đó. Các em nhỏ chạy ra đường là "Bây đi! PHẬT-TỬ đi cầu trại" Em vẫy tay chào các em ấy đi oanh-vũ tương lai đây! Em đi là để mà đến chứ không phải một cuộc chạy đua. Em đạp vòng tròn vừa phải. Ra khỏi thành phố, em có thể đi nhanh hơn một chút ít nhưng đừng quên những cảnh đẹp hai bên đây. Đến một khúc quanh, dọc đường, theo một bờ sông mặt trời đã chiều xuống, ánh nắng ban mai dịu dịu lấp lánh những hạt sương. Em mang bàn máy ảnh không bấm một cái để kỷ niệm và để trình bày trong cuộc triển lãm chủ-niên. Chậm lại chút. Gió mát và không khí trong lành qua. Thở đi cho tràn cả lồng ngực. Khoái thật phải không em. Em liếc nhìn đồng hồ đeo tay. Còn thì giờ chẵn đi mà. Khúc này đường vắng vẻ quá nhỉ! Cất lên một bài hát cho vui đường dài. Sắp đến rồi đây, các em phải xuống xe đây lên dốc đồi. Đồi đất pha cát, các đội sinh đã thấy lun chân

xe cũng lăn bánh một cách nhẹ nhàng. May thay em đội sinh pha trò "dô ta!" lên một tiếng, các đội "dô ta" theo. Thế rồi theo nhịp điệu ấy xe tiến nhanh và đến đích ai nấy thờ phạo. Tuy đã đến nghiên cứu kỹ lưỡng rồi, nhưng em và đội phó cũng phải nhìn lại tổng quát và phân công.

- 4 dụng cụ

- 2 sách sẽ chung quanh

- Đội phó thúc đẩy công việc và tiếp tay với các đội-sinh. Dụng cụ tạm thời thôi, không cần thiết phải kỹ lưỡng cho lắm. Còn em? Đến khuôn giáo-hội để trình bày công-tác đó nên mà em đã dự định và nhờ mượn những dụng cụ cần thiết: Trắc, ky, thùng, giồng, gánh v.v... Khi em đã về lại chỗ, thì đầu đã vào đó gọn gàng sạch sẽ. Em chọn một đám đất cao, rộng, cắm lá cờ đội ở đó. Màu trắng hoa sen nổi bật trên màu xanh lá mạ gần điệp với lá. Ở kia, ai như anh đoàn-trưởng đang đi tới, em chạy ra đón tiếp mời anh vào. Khi anh đoàn trưởng đến, đội phó hô lớn tên đội. Các em đứng thẳng tại chỗ trả lời khẩu hiệu và bắt tay chào, vui vẻ quá. Còn hơn 5 phút nữa, Em mời anh đoàn trưởng một khúc bánh mì. Miệng thì nhai bành mà mắt thì đưa đầy lướt qua các lều, quan-sát mấy chiếc bị, mấy chiếc xe đạp, rồi phóng ra xa xa... Anh gục gục đầu, ra về vừa ý lắm nhưng anh không nói chi hết.

Em xin phép anh đoàn trưởng lên đám đất. Tiếng còi tập họp dồn đã vang lên cả khu đồi. Các em đến đứng hàng ngang trước cờ. Em kiểm soát lại đồng phục đội sinh. Rồi đội phó đến mời anh đoàn trưởng. Anh đoàn trưởng đến: Em hô khẩu hiệu (Phật-tử: Tinh tấn) rồi bắt ngay bài ca chính thức. Sau đó em đọc luật. Tiếp theo là khẩu hiệu đội và bài ca đội. Em mời anh đoàn trưởng. Các em vẫn đứng nghiêm em về đứng chỗ cũ. Anh đoàn trưởng lên tiếng. Im phăng phắc. Giọng anh rang rang. Anh nói đến cây Tát Bát La, nơi thái tử Tát Đạt Đa thuyên định. Anh nói đến sự chiến đấu và chiến thắng mà vương của Thái tử trong giờ phút thành đạo. Tên của Tátbat la cũng thay đổi theo tên của Tát Đạt Đa. Khi thái tử thành Phật thì cây Tát Bát La cũng thay tên Bồ-Đề. Rồi anh, nhân mệnh khẩu hiệu SÁNG cái ánh sáng toàn vẹn bao trùm cả cây Tát Bát-La, ánh sáng của hào quang, ánh sáng của trí tuệ. Anh đoàn trưởng lại liên hệ đến cuộc du ngoạn. Để kết thúc Anh hô tên của cuộc du ngoạn và các em trả lời khẩu hiệu. Nhớ là tinh thần cuộc du ngoạn bắt đầu. Tiếng còi giải tán sau tiếng hô khỏe. Đội sinh chuẩn bị đầy đủ dụng cụ cho các khóa kế tiếp trong chương trình. Về phần gút do đội phó phụ trách, Trong lúc đó em tiễn đưa anh đoàn trưởng về. Luôn dịp đó em bị mất làm dấu đi đường, đặt những mật thư cho trò chơi nhỏ kế tiếp. Ở nhà em đội phó cũng khéo sắp đặt công việc. Những em có cấp cao hơn lo cho những em mới vào

được học thêm. Các em kia có thể làm cho nhườn tay. Chỗ rễ
rãi. Cây cối nhiều và lớn. Mặc sức thực hành gút. Dây gút
cũng đúng. Các đội sinh đêm mang theo không dưới 20 thước
Ảnh đội phó lại khéo dùng những trò chơi để tập làm nhanh.
Có khi anh nhầm mắt lại để làm thí. Thời gian cũng được hạn
định và thu hẹp. Một tiếng còi - Lam. Một tiếng còi - hết
giờ. Có đội sinh quynh cả tay run lấy bầy. Thật là vui, nhg
cũng thật là dễ nhớ và nhớ dai. Bốn mươi phút trôi qua nhanh
chóng. Tiếng còi hết giờ làm cho các đội sinh ngán ngợ. Đội
sinh pha trò được dịp " pha trò với những trò chơi mạnh
Chẳng ai sợ dơ quần áo. Đất pha cát te cũng chẳng đau đến
gì. Đất rộng mênh mông mặc sức mà vùng vẫy, mọi khả năng đều
dồn về trò chơi. Chơi hết tốc lực. La hét cũng thật đả độn
Mấy khi được dịp như thế này. Trọng lúc hăm chơi Ảnh đội phó
lặng lẽ ra đi mà không ai hay. Vừa đến giờ, thì tiếng còi
đội lại từ đằng xa. Các đội sinh tức tức chạy đến em đã
ngồi dưới gốc cây trên áo ghim một miếng giấy viết theo lối
truyền tin Morse : " Về hướng Tây 50 thước có chuyện lạ "
Các đội sinh vội vàng lấy số tay ghi ghi chép. Em hề mất
nhìn thứ : A. Bích chạy đầu. Đến nơi chỉ định, tẻ ra là "Đầu
bắt đầu đi". Thôi thì các đội sinh lom khom, mở to mắt để
nhìn, đi từng bước một, Đu loai dẫu, vạch lên thân cây cạnh
cây khô... Thanh có vẽ thành thạo hơn ai hết ghi cả thụt
các đầu đi đường lên giấy phòng em kiểm soát lại chẳng ?
Khôn đây, quang đường quanh co và kết thúc là một địa điểm
cách khuôn Giáo-hội Mỹ-thị 20 thước. Đội phó đứng ở đó và sẵn
sàng phát các bản truyền tin tùy trình độ mà ban ấy được
phát mau hay chậm cho từng em. Sau đó chia hai nhóm, nhóm
này đánh, nhóm kia nhận. Các bản truyền tin do đội phó đưa
ra vui đạo để. Em nào em nấy đều hết lòng chăm chú quên cả
đội, cả thổng, quên luôn cả lều và cả cái bụng xẹp ve ! Hết
giờ. Các bài hát lại được tung ra. Các đội sinh luân phiên
một bài hát, cả đội hát theo. Có khi em pha trò ra hiệu
các em khác phải hát thầm trong miệng. Một dấu hiệu khác.
Các em hát ra lời thì chào ôi ! Sai chữ sai lời mất rồi. Cả
đội được dịp cười vang. Em và đội phó cũng ngồi hát chung
với các đội sinh khác, hòa mình trọn vẹn vào đời sống của
đội. Em lại dẫn dõ các đội sinh về công tác xã hội sắp thực
hiện. Điều cần nhất là giữ thái độ vui vẻ dù làm có mệt
nhọc. Giữ giữ lời nói. Đến chùa, thì có bác gia-trưởng và
anh liên đoàn trưởng Gia-đình Phật-tử Mỹ thị chờ đón. Các
em xin bắt tay vào việc ngay. Sau một tiếng hồ, các em chia
nhau những dụng cụ vừa làm vừa hát. Em cũng làm như các em
Em pha trò lại thỉnh thoảng pha trò một câu rất ý nhị làm
cho ai nấy đều cười rộ. Không khí thật vui vẻ và thân mật
Các bác trong giáo-hội thấy vậy cũng giúp các em trong vai
công việc mà các em chưa quen tay ; cuốc đất vào trạc, vào
ky vào thúng. Xem kia, Tâm đang trịu vai xuống vì gánh hơi
nặng. Thật cam động. Con nhà giàu chưa hề xạch một xạch

Thế mà Tâm cố gắng hơn ai hết. "Không có giai cấp trong nước mắt cùng mặn, không có giai cấp trong máu cùng đỏ..." Em có nhớ không? Lần em đến thăm Tâm bị cầm, ná Tâm đã bảo với em "Các anh sao mà khéo dạy! Mấy lần may áo quần, cạo nó, nó không chịu chọn cách thứ nhất tiên. Nó bảo càng giản dị càng hay. Rồi nó lấy tiền thặng dư tự mua sách tặng cho ng bạn cùng lớp. Em đang tự hào rồi lẩn đó, Mồ hôi đã ướt áo, Mặt trời cũng đã lên khá cao. Em thôi coi cho các em nghỉ xa hơi 10 phút. Một bác hội viên xách ra một bình nước chè tươi lớn, Bác định rót mời thì đội phó đã nhanh tay đỡ lấy cảm ơn và các em tuân tự, tự giải khát. Mấy bác thợ nề cũng dùng tay góp chuyện như đã quen biết từ lâu. Một bác đã ngỏ ý để cho đưa con trai lớn 14 tuổi đến với Gia-đình Phật-tử Mỹ thị. Đến giờ em cho rửa sạch sẽ dụng cụ rồi cảm ơn quý bác. Em chớ quên mời bác Gia-trưởng và anh liên đoàn trưởng đến dự bữa cơm trưa tại lều. Nghe các em trở về lều các bác đều dùng tay và nhìn các em với cặp mắt thiện cảm đó. Em mừng đi. Em để các em tìm một góc thông in mát nghỉ ngơi chốc lát rồi lên lều. Đội sinh phụ trách lương thực đã dự trữ 5 món ăn hợp lắm rồi: Rau muống luộc chần với nước nóng, canh chua, món cải xào với đậu hủ (khuôn đậu). Thế là anh đã đi suốt một buổi sáng với em rồi đây. Trước khi chia tay em, anh chúc em thành công.

- Ồ anh về hả!

- Ừ, chiều nay sẽ gặp em mà! Để cho em tự do.

18 giờ 00:

- Thưa anh! Anh đến đợi em. Trời.

Nhìn em anh biết rồi. Biết kết quả mà em đã đạt được. Anh lại mừng em chứ gì? - Cảm ơn anh, may mắn cho em qua. Không có chuyện gì đã xảy ra. Nghỉ trưa xong em cho các đội sinh đứng hàng ngang cách nhau 1 thước theo tiếng còi của em các đội sinh vừa bước đi tới vừa lượn tất cả rác rến hay xô a những dấu vết mà chúng em đã để lại. Chỉ vài lần như thế là khu du ngoạn sạch bong. Trong lúc các đội sinh nghỉ trưa, em cũng đã cảm ơn ông thôn trưởng. Ông ta bảo rằng, thỉnh thoảng đến cảm trại chơi cho vui làng vui xóm. Em làm trọn lời anh khuyên trước khi rời khỏi trại là không để lại chút dấu vết gì hết ở đất trại ngoài ra lời cảm ơn. Đến non nước em vào chùa Linh ứng gặp Thượng tọa T.H và xin thầy bố thí một thời. Phật pháp thay hoan hy nhận liền. Thầy bảo bọn em vào động, anh sáng vừa đủ để cho đội sinh ghi chép. Thầy vui qua và hiểu bọn em qua. Các em đều thích thú. Chuyện! Trước đây thầy là cố vấn giáo hạnh của Gia-đình Phật-tử miền Nam mà! Chương trình diễn tiến một cách tốt đẹp. Những cảnh những động, những tam cấp, những đường lên trời, xuống âm phủ làm cho chúng em áp dụng cứu thương một cách thú vị

nhất là khi các em khiêng cán lên các tam cấp hay lên các đường đá lóm chổm. Nguy hiểm thì nguy hiểm thật nhưng các em đã học được cách đi đứng trên một cách gọn gàng. e m đánh phải, bỏ phần trò chơi và hát, để các đội sinh thực tập đầy đủ. Ở thế cũng là một trò chơi chứ sao? Còn khi quan sát nghề gọt đá cặm thạch. Vì thấy bọn em chăm chú theo dõi, có bác thợ đá đã hy sinh cả công việc để giảng giải cho các em nghe, những ngộ nhận về nghề, những khó khăn, nhất là sự kiên nhẫn và tỉ mỉ của các bác thợ. Có bác bảo, khi họ tạc tượng họ phải ăn chay đấy. Đức tính của thợ ảnh hưởng đến nét chạm. Thưa anh, em mãn nguyện lắm, tôi nay em mời anh đến dùng cơm.

- Đồng ý và cảm ơn, nhưng sau đó em sẽ làm gì? .

- Em sẽ đánh một giấc mà em biết trước là ngon lành lắm.

- Đâu có được? Nhiệm vụ của em đâu đã hoàn thành? Nếu em không xong một tua khắp các đội sinh thì ít nhất em cũng phải vào thăm những em mà em cho là yếu biết đâu trong lúc đó em lại không bắt gặp được Bích hay Sanh mới về nhà đã vứt các ba lô vào một xô rồi để cả đồng phục đánh một giấc dài rồi? Cũng có thể Long hay Thu về ăn vài ba miếng cho có lệ rồi đã dùng xe đến rạp xi nê? Biết đâu?

- Dạ thưa anh, Dạ ... em xin nghe anh.

● TRẠI :

Từ những kinh nghiệm mà em đạt được ở các trại du ngoạn em tiến lên những kết quả của trại cũng chẳng khó khăn bao nhiêu. Sự chuẩn bị kỹ càng hơn, đồ trang bị phức tạp hơn, cá nhân cũng như toàn đội. Nhưng những nguyên tắc cũng thế thôi. Trại là hình ảnh của tự do, của chơi bời thỏa thích của phiêu lưu mạo hiểm mà không một đội sinh nào lại không ham thích. Những lần trại đầu tiên, đồ đạc vật dụng chưa có mỗi em phải chia nhau mượn vài tấm "Tăng" kết lại làm lều, mượn ba lô, sắc đủ thứ. Các đội sinh đã học trên lý thuyết các cặm lều, nào cọc đóng 45 độ nào trở hướng lều về phía mặt trời mọc nhưng khi cặm đây, cặm bủa lại là khác. Nhưng không sao lên lên đội em sẽ tạo được cái lều cho đội. Sau năm bảy phen đi trại, các em sẽ là những trại sinh lành nghề. Sau chín mười lên ngắm nghĩa, căng dây, đóng cọc, ai làm việc này, trăm hay không bằng tay quen, các em có thể dựng xong cái lều trong nháy mắt. Có mấy loại trại? Trong phạm vi của đội - Anh nói đội ở đây là một đội gung đánh nghĩa và tinh thần đội có một đội trưởng chưa đến độ giỏi nhưng có lương tâm, có chí tiến thủ cặm đâu. Em có thể lo những trại sau đây :

- Trại đội một ngày .

- Trại đội ở lại đêm

- Trại bay .

Trại đội một ngày chỉ là sự pha trộn của du ngoạn với trại sinh hoạt cố định, lều dựng kỹ càng hơn. Chỗ cắm trại xa xa quần chúng cho các đội sinh được tự do và chơi nhiều .

Trại "Đội ở lại đêm đầy đủ hơn. Em có thể tập cho Trại sinh làm được nhiều việc lắm. Ứng dụng mọi hoạt động, nhất là những sinh hoạt về đêm như lửa trại, học sao, nghiên cứu vạn vật v.v...

Còn trại bay không có chỗ cố định. Nên nhớ rằng không có chỗ cố định chứ không phải không có chỗ định trước. Em bay từ chỗ này đến chỗ khác " này " với " khác " đã hàm ý nghĩa chỗ đã định rồi. Trại bay kho hơn cả .

- Thưa anh, còn một loại trại nữa, em chưa nghe anh đã đề đến đó là trại hè.

- Ồ, trại hè là lý tưởng nhất của đời trại. Nhưng sức em chưa làm nổi. Trại 30 giờ đã quá nhiều đối với em. Trại hè phải dành cho đoàn cho Gia-đình và cho Ban Hướng-dẫn. Đội em sẽ tham dự khi các cấp trên tổ chức. Bây giờ chúng ta đi vào các nguyên tắc chung của các trại. Cũng như du ngoạn, các câu hỏi lại đến với em : Làm gì ? ở đâu ? khi nào ? làm sao ? bây giờ thì em đã ý thức được câu hỏi làm gì rồi. Còn ở đâu thì em phải tìm vào một chỗ lý tưởng. Lý tưởng nghe thì khó khăn và to tát thật nhưng con ở diện hết sức cần - yếu : lát nền, nước và cui. Đi sâu thêm chút nữa, thưa đặt cắm trại phải khô ráo mịn, cao và chênh chênh cho nước chảy nếu mưa, tránh đất sét vì có ở đó không tốt và nếu mưa xuống đất sẽ lấy lợi và trơn trượt, tránh cát, cát hột chứ không phải " đất cát " hột cát sẽ len lỏi vào mọi chỗ gây nhiều phiền não. Tránh những nơi có quá tốt vì đất ở đó ẩm ướt, ứ nước nhiều muối, lầy. Không nên đóng lều ngay dưới cây lớn. Cảnh khô đổ xuống, gặp mưa, nước giọt suốt ngày lều lâu khô làm môi cho sét đánh .

Không nên đóng lều trong rừng sâu.

Làm sao để biết đất khô ráo ? Em đừng tưởng rằng lớp đất ở trên khô là đất cát ấy không ẩm ướt đâu. Em hãy bóc một lớp trên mặt đất độ vài phân. Em để bàn tay lên đó độ vài phút. Nếu bàn tay em thấm ướt, đất cát ấy không tốt rồi đấy. Nhặt cây xanh tươi giàu lục diệp tố, ban đêm nhả nhiều than khi có hại.

Chỗ em dựng lều chung quanh cần có cây để được im mát và có cui để nấu bếp. Cần có nước không những chỉ nấu ăn mà còn giặt, rửa, tắm. Đó là chỗ dựng lều. Khu vực chung quanh cũng đóng một vai trò không kém. Có cảnh đẹp không ? Có gần làng mạc không ? Gần quá cũng bất tiện. Người bình có thói quen, nhất là trẻ em - thường hay đến bao vây các trại, nhóm ngó

--tộc nạch làm cho đời sống mất tự nhiên mà xa làng mạc hay đường cái quan thì lại gặp sự bất tiện khác. Sự chuyên vận khó khăn mỗi khi cần dùng. Chỉ nội một "đất trại" mà thôi em cũng dẫn do với bấy nhiêu việc.

Em còn phải tổ chức đời sống trại cho đội. Trong khi sắp đặt em phải phân công trước thành hai toán:

Toán A: Phép tắc và trang bị dụng cụ đội

Gồm: Đội trưởng
Thư ký
Em khi mạnh
Em pha trò

Toán B: Lo lương thực gồm có:

Thủ quỹ
Phụ trách trại
Phụ trách lương thực
Đội phó.

Phân ai lo việc nấy. Toán A do em điều khiển. Toán B do Đội phó. Đó là phân chuẩn bị. Khi đến đất trại rồi, toán A biến thành "toán ở nhà" và toán B là toán "Bếp". Nhà ở phải lo: Dụng cụ, đồ hồ rúc, vệ sinh khu đóng lều. Tóm lại ở nhà ở phải làm sao cho khang trang, sạch sẽ và mát mẻ.

Còn toán bếp thì lo dụng bếp núc, lo củi lửa, lo nước non lo các món ăn...

Gom lại "Nhà sạch thì mát, bát sạch thì ngon" Cái Gia - đình nhỏ nhỏ của em sẽ sống trong an vui hạnh phúc.

Giờ thì em lo trang bị cho đội, cả đội sinh lẫn toàn đội. Về phần đội sinh, trước hết một cái ba lô (bị mang vai) với những dụng cụ (trại ở đêm và phòng bị trời mưa) ghi dưới đây:

Trong Ba lô:

- . 1 bọc đựng áo quần ngủ - Đồ lột - đôi tác chân. áo ấm (mùa lạnh).
- . Một bọc nhỏ đựng đồ ăn cơm: Chén, ca, đĩa, muỗng, đũa, con dao (nên dùng đồ nhôm).
- . Một bọc nhỏ đựng đồ tắm rửa: Một hộp xà phòng, một hộp đánh răng và kem, khăn mặt.
- . Một đôi dép bỏ vào bọc ny lông.
- . Một bọc kim chỉ, một bọc đựng gạo.

Bọc ở ngoài ba lô:

- . Sổ tay, sách, dây, bầu nước, hộp quẹt, đèn bấm, những gì cần thiết cho việc học tập...

Choàng ngang trên ba lô : Một tấm mền hay ra .

. Một áo choàng đi mưa .

. Một tấm vải lót đất .

Tất cả cuộn tròn choàng ngang trên ba lô theo hình móng ngựa. Trồi mứi nhỏ cuộn trong vải ny lông .

Tất cả những dụng cụ trên đều phải được ghi hoặc thêu tên lên đầu. Một bảng danh sách các vật dụng mang theo g a m vào phía trong nắp ba lô .

Cách sắp đặt đồ đạc trong ba lô cũng phải có nghệ thuật. những vật dụng nặng để sát vào lưng, không để lẫn lộn các loại vật dụng mà các loại nào theo loại ấy. Biết rõ ràng vật nào để chỗ nào, khỏi lộn xáo. Không nên để các vật dđ đánh vào nhau hay phát ra tiếng động khi đi đường. Đ a t được những điều này là nhờ ở kỹ thuật " bọc trong bì " .

Khi bỏ vào trong ba lô cũng phải thật khéo léo. Cái balô để nằm xuống mặt bần. Nếu mang theo ít đồ thì xếp mền hay rạ lại để nằm sát phía lưng, bọc quần áo để lên ... Vải lót đất hay áo choàng đi mưa nằm ở trên hết . Nếu phải nhận thêm dụng cụ của đội thì cũng theo những nguyên tắc sau đây. Khi mang ba lô, sức nặng của ba lô áp vào lưng là được .

Những vật dụng chung của đội gồm có :

Toán lo chỗ ở :

. Lều lớn đủ cho 8 chỗ hay hai lều nhỏ, mỗi lều cho 4 en Trồi mứi nên có mái dôi .

. Hai tấm căng vuông để dựng lều phụ (Bep để vật dụng)

. Hai bọc đựng cọc .

. Hai hay 4 gậy lều, (Nên dùng loại từng đốt để có t h ể tháo ra được để bỏ vào bọc)

. 1 Khổng cuốc, một búa chặt cây, một cái vồ đóng cọc .

. 2 cái đèn bảo .

. 1 hay 2 tấm vải lót đất

. 1 hộp cứu thương

Toán B, toán bếp :

. 1 Soong nấu cơm đủ 8 người ăn .

. 1 soong nấu canh .

. 1 chảo,

. 1 cái rá bằng nhôm

- . Cái thau nhôm nhỏ vừa để soạn sửa đồ nấu, vừa để múc đồ ăn cho gọn .
- . 4 cái chén nhôm
- . Một gàu vải múc nước .
- . 1 con dao vừa
- . 1 đôi đũa bếp
- . 1 xuồng nhỏ để đào bếp .

Những vật dụng này thuộc về khí mánh đội. Lều là vật dụng cần thiết vào bậc nhất của đội như cái ba lô của đội sinh. Ở các nước tây phương, trong phong trào Hướng-đạo, có rất nhiều kiểu lều may sẵn, bán sẵn. Ở nước ta không có lều may sẵn để bán. Thường mỗi lần cắm trại các em phải cày mướn những tân tăng, kết lại để làm lều. Em nên sắm lều cho đội. Nước mình thuộc về miền nhiệt đới. Loại lều hợp nhất là loại Gia-na-Đai (tente canadienne) có thể mở lên 1 phía lều cho mát. Tam em làm một lều thì lớn quá, gặp nhiều sự bất tiện nặng nề nhưng lại phản ảnh được tinh thần đội và phương pháp hàng đội tự trị. May một lều cho bốn em. Lều này thì lợi hơn nhưng đời sống đội bị phản tác. Nếu 2 lều, thì em ở một lều và đội phó ở lều kia. Riêng em và đội phó, anh khuyến nên có một lều đôi để khi đi trại đội trưởng đi đoàn tổ chức.

Vải may lều cần bền chắc. May xong phủ thuốc cho khỏi thấm nước. Em đến tiệm thuốc tây mua chất "Acétate d'alumine", thuốc nước, một phần nước, ba phần thuốc. Nhúng vào nước thuốc đem phơi. Cách này không làm cho vải nặng thêm, không đổi màu và rất thông không khí. Anh giới thiệu với em một kiểu lều Gia-na-Đai với cách may, Em có thể may lớn hơn, hay nhỏ, lại

tùy ý. Nhớ là đội sinh nằm theo chiều ngang của lều chứ không phải chiều dọc.

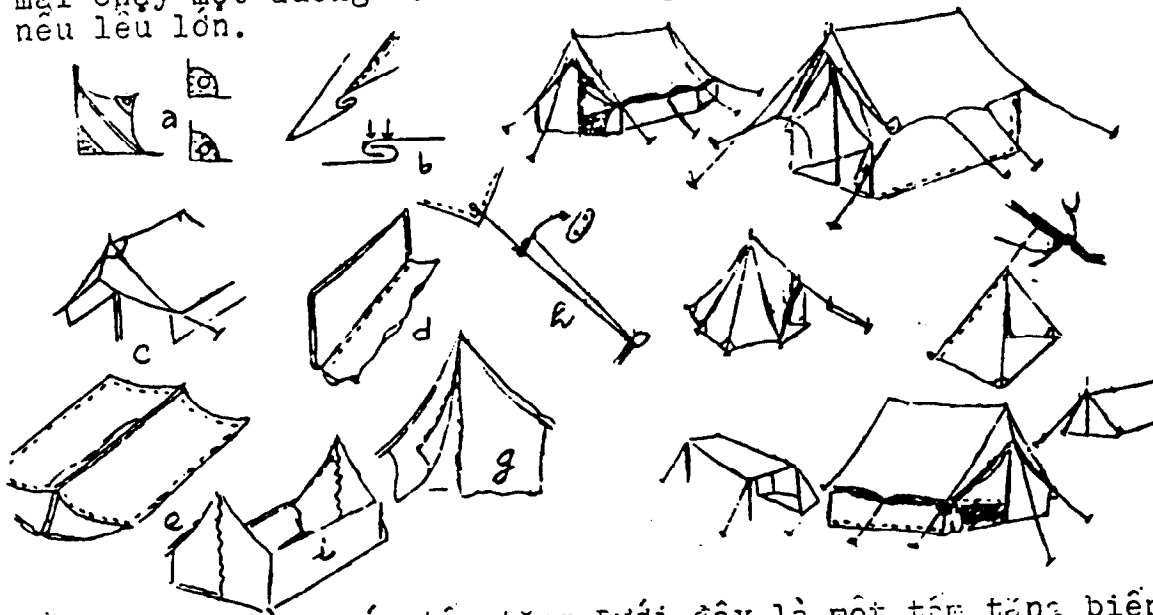
1. Trước hết, em làm một mô hình bằng vải thô nhỏ lại bằng một phần mười (1/10) để thử

2. Chọn vải và gạch trước lên vải các bộ phận của lều. Chú ý đường may cho rộng vì phải may ít nhất là hai đường cho kỹ

3. May riêng từng bộ phận? Mái, cửa, vách. Lược kỹ càng trước khi may. Nhớ lại may kỹ nhất là các góc, cạnh cần phải riết lúc căng lều, phải lót thêm vải để đóng các khuy lỗ.

4. Phía trong mái lều gạch bằng bút chì chỗ để may cửa và vách

5. May cửa và vách với nhau. Lược vào mái, căng lều lên để thử cho thật đúng hàng trước khi may hẳn vào mái. Trên nóc mái chạy một đường vải đôi dài ở phía trong để luôn dây vào nếu lều lớn.

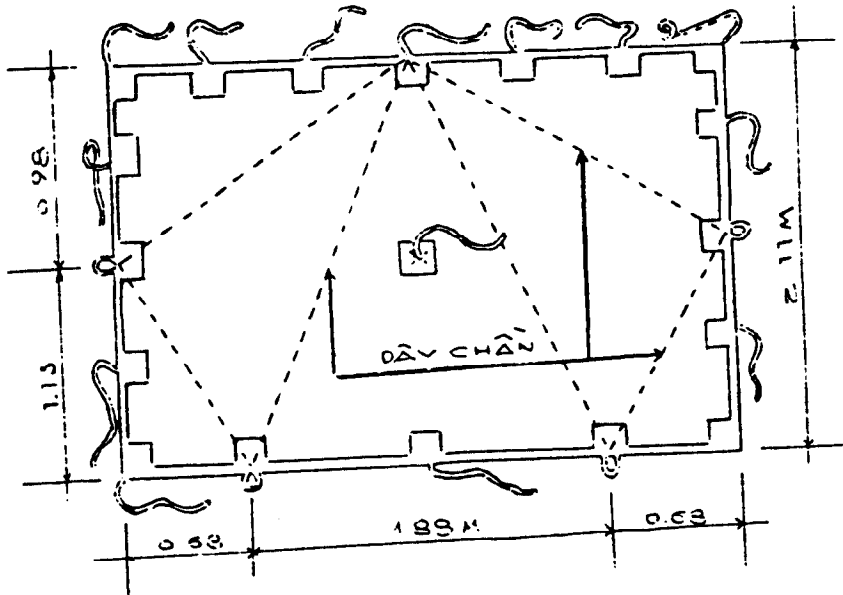

Về trại phụ, dùng các tấm tăng. Dưới đây là một tấm tăng biến thể theo những kiểu trại khác nhau:

(Xem hình vẽ trang sau)

(How book of cubbing)

đội trưởng 93

đội trưởng 94

Một tấm vải vuông có thể dùng nhiều việc:

Lều này có thể dùng làm phòng y trang, chứa vật dụng của đội, làm bếp lúc trời mưa hay chỗ ăn cơm:

(Xem hình vẽ trang sau)

Giấy căng lều phải được chọn kỹ càng. Em nên chọn loại dây loại dây vừa có ,loại tốt, mềm, mịn.

Cọc nên dùng cọc sắt. Thuê thợ rèn làm không đắt lắm. Nếu không có, mua loại cọc bằng nhôm không sét.

Dùng bao giờ quên là sau một lần đi trại về khi mảnh đội đều phải duyệt lại, phơi chùi, rửa, độ sắt thì phải lau mỡ, dầu...đều vào đó và sẵn sàng cho kỳ trại sau.

Bây giờ chúng ta sắp đặt đại cương chương trình trại, một trại 30 giờ từ trưa thứ bảy đến chiều chủ nhật.

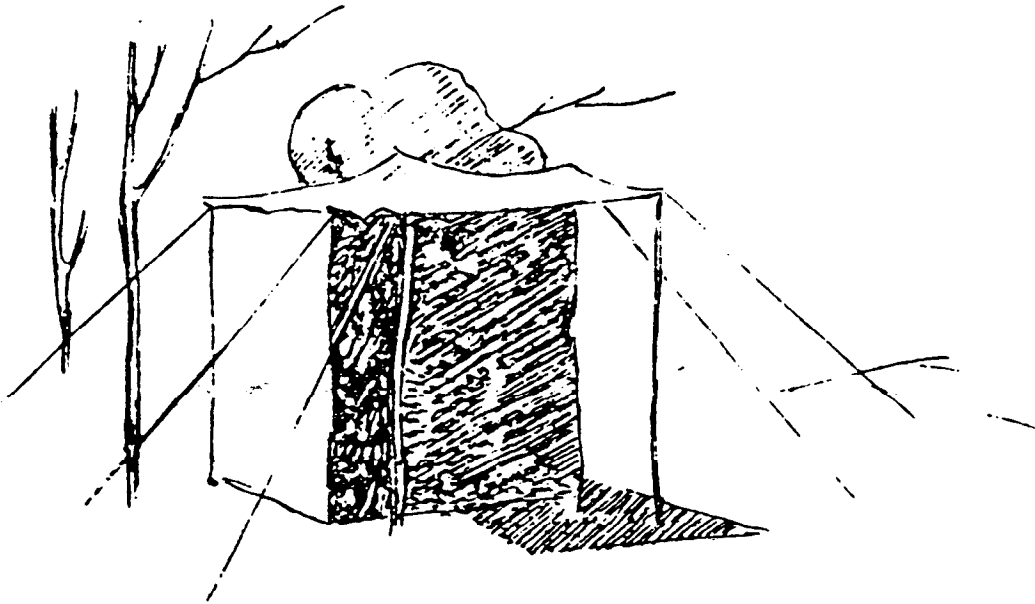
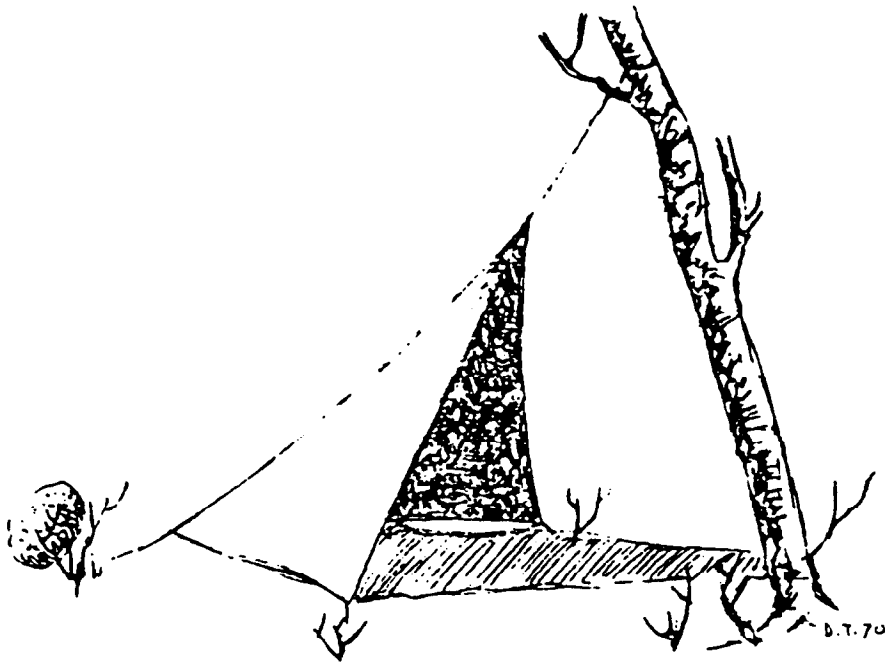
Nào chúng ta bắt đầu là buổi bình minh. Dậy trước mặt trời vào khoảng 5 giờ 00 hay 5 giờ 30. Nghe tiếng còi trại là dậy liên tục ra một bài hát vui mạnh: "Sáng rồi sáng rồi anh em ơi! Chín hót trong rừng cây" 15 phút tập thể thao cho mọi người chạy lưu thông sau một đêm ế ẩm vì có hơi đất dù có chuẩn bị cách mấy đi nữa. Người nóng rồi là lo sạch sẽ, liệu giờ đi trại có sông hay bãi biển thì cả đội chạy đến độ tắm rửa. Nhưng cũng nên coi chừng đó! Trách nhiệm nhắc nhở, em coi chừng. Cho dù đội sinh cơ bơi giỏi cách mấy đi nữa, có lúc bị nạn như thường vì vài trường hợp đặc biệt. Nếu em câu thả hay liều lĩnh, lương tâm sẽ cắn rứt em suốt đời. Trong buổi lại lo chỗ ở, lo điểm tâm. Buổi sáng mát trời, khỏe khoắn nên dùng thì giờ sinh hoạt xa trại, nghiên cứu vạn vật, tham du hay tập duyệt các môn hoạt động của gia đình.

Buổi trưa là lo cho việc ăn và ngủ. Nếu ăn là ăn, chơi là chơi, hoạt động là hoạt động thì "nghỉ cũng phải là nghỉ" Nghỉ là một vấn đề bắt buộc chứ không phải là tự nguyện. Nghỉ trưa vào khoảng một giờ là đủ. Để thêm nửa giờ cho đội sinh lo việc riêng tư: viết nhật ký, và một chỗ rạch, đánh lại đôi giày hay đọc vài trang sách v.v...

Buổi chiều để thì giờ cho các trò chơi mạnh, trò chơi lớn những sinh hoạt có tính cách hoạt động nhiều. Trước khi nấu cơm chiều, cho đội dạo mát một vòng cho thư thái tâm hồn.

Buổi tối là phần thân mật đội: lửa trại, chuyện trò, bàn luận, câu chuyện... lo giờ tụng niệm rồi ngon giấc. Nếu trời mưa bắt thân đến thưa anh?

Đội trưởng 95

Em có chuẩn bị chương trình cho trời mưa không? Nếu có thì em có thể loại bỏ được nhiều sự lung tung, Trước hết đem đồ đạc vào lều phụ những gì không chịu được nước. Soong chảo nồi, chén v.v... để ngoài không sao. Tập cho các đội sinh sau khi đem những vật dụng riêng từ hết sức cần thiết (áo quần) là phải ko đến việc chung. Thứ đến, lo lên mái lều. Đạp sâu thêm rãnh, mương quanh lều. Nếu mưa lớn, nước chảy nhiều phải lấy đất ngăn. Coi chừng nếu đất xô thì đất uống nước vào rồi chảy lấp cả mương đấy. Hạ bớt giấy lều cho cọc khỏi bị tung lên vì nước mưa nặng. Nếu lều của em không được tốt lắm hoặc vải thấm nước, em sẽ thấy nước mưa lọt qua như sương, Đừng sợ. Khi vải lều thấm ướt hoàn toàn thì không sao, hết miền là các em đừng chạm vào nó. Chạm vào chỗ nước nào là chỗ độ giọt xuống mái hoài. Nước mưa chảy từ những hiên lều càng ít lo hơn. Em chỉ việc lấy một ngón tay chạy một đường dài từ trên xuống dưới, nước sẽ theo đường ấy mà chảy như một đường rãnh vậy.

Rồi em lo sinh hoạt cho trời mưa, những sinh hoạt trong lều: gút, hát, truyền tin bằng bằng còi, hoặc những môn có tính cách lý thuyết; hiểu biết phong trào, mẩu chuyện đạo, những chuyện cô tích, lịch sử v.v... Các em có thể chơi một trò chơi ngoài mưa. Chắc em nào cũng có đem đồ lót để thay. Trò chơi ngoài mưa cũng thú vị và đỡ lạnh nữa. Em sẽ chạy một vòng, trời đất thay đổi qua nhiều, đất mà thơm. Cây như thay màu đổi sắc, vạn vật như hoạt động hơn lên. Nhưng khg vì thế mà em đi qua trốn đâu nhé! Cái gì vừa phải mới đúng điệu.

Gặp mùa lạnh thì sao?

Cũng như mùa mưa lều em nên có mái dôi. Mái dôi phủ lên lều chính từ 10 đến 15cm. Tâm nệm lót phải được tăng cường. Tâm sát đất là một tấm nilon dày để hơi ẩm khỏi lọt qua. Bên trên trải một tấm vải khác để giữ hơi ẩm. Có điều em ít lưu ý tới, giấy báo cũng tốt đấy. Ở nước mình, rất nhiều rơm m vô cùng nhưng coi chừng đừng để tung vải, gặp mưa ướt, lẫn lộn với bùn đất khó chịu lắm.

Mùa lạnh phải giữ đôi chân và ngực. Đừng bao giờ để áo quần ướt trên mình, thả đi chân đất còn hơn mang bit tất ướt. quần giấy báo chung quanh bàn chân, ngực và lưng rồi đắp lên lại. Đừng để gió lạnh thổi thốc vào đầu, số mũi liên liên.

Chương trình chi tiết

CHƯƠNG TRÌNH TRẠI ĐỘI SEN HỒNG :

Địa điểm: đồi VỌNG CẢNH

Thời gian 20-21 / 6 - 1968

Tên trại Huyền-Trang

Khẩu hiệu : Bên Chí

20-6-1968

14g30 tập trung tại góc đội

- Kiểm điểm

đội trưởng 97

- 14gi45 Lên đường, bằng xe Lambretta ba bánh
- 15gi15 Đến nơi, chọn chỗ đóng lều, chỗ làm bếp
- 15gi30 Dụng lều, sạch sẽ địa điểm
- 16gi30 Sinh hoạt
- 17gi15 Trò chơi, mạnh
- 17gi30 -Ngoạn cảnh
- Sinh hoạt đặc biệt (chụp hình, vẽ)
- 18gi15 -Đẹp, cơm tối,
- Sạch sẽ, nghỉ ngơi
- Sinh hoạt riêng tư
- 20gi15 -Lửa, trại
- 21gi30 -Câu chuyện lửa tàn
- 21gi -Tịnh niệm
- Ngủ

21 - 6 - 1968

- 5gi30 . Dậy, tập thể dục
- . Ăn sáng
- 7gi15 .Tu bố lều trại, sắp đặt lại mọi thứ
- . Câu chuyện dưới cờ
- 8gi00 . Các sinh hoạt xa trại
- 11gi00 . Iên lửa
- . Cơm trưa, sạch sẽ
- . Nghỉ ngơi
- 14gi30 . Sinh hoạt đội
- . Trò chơi, hát
- 16gi30 . Điền thao trại
- . Rút ưu khuyết điểm
- 17gi00 . Nhớ lều
- . Sạch sẽ khu trại
- 17gi30 . Trở về

Em báo sao anh không đi sâu vào chi tiết sinh hoạt trong đội ha! Có thể. Nhân đó, anh đã nhận mạnh nhiều nội chương trình du ngoạn rồi! Tùy mục đích mà em sắp đặt chi tiết cho phần sinh hoạt chứ! Lần này anh sẽ đi sâu vào vấn đề thuần túy và đặc biệt " TRẠI "

Anh đã bắt đầu từ lúc em đã lên đất trại. Tuy đường khờ xa nhưng đồ đạc nhiều, em thuê xe Lan đi là phải lắm rồi đây. Em tập họp đội lại, chỉ chỗ dựng lều, chỗ làm bếp, các đội-sinh góp ý kiến. Để cho các đội sinh phần đoán, góp ý kiến vì phần này thuộc chương trình bậc Hướng Thiện. Cách chọn địa điểm và dựng lều, nhóm lửa, tự làm bếp cho mình ở trại, Phơi hợp chắc chắn giữa hai toán nếu không, bếp sẽ trên gió, khói sẽ tung vào lều. Phải phác họa vị trí các lều, bếp, họ rác, hồ vệ sinh cho kỹ càng rồi mới bắt tay vào việc theo bảng phân công

Đội trưởng) Dụng lều 1 Trãi vải Đào hồ vệ sinh Tìm
Thư ký) lửa cho lửa trại

Khí mạnh	}	Dụng lều	Lột đất	Đào hố rác	buổi tối
Pha trò					
Toán B bếp					
Đội phó		Lập trung dụng bếp			
Lượng thực		làm bếp lều phụ		Tìm củi nấu bếp	
Thu quy					
Du ngoạn		Lấy nước			

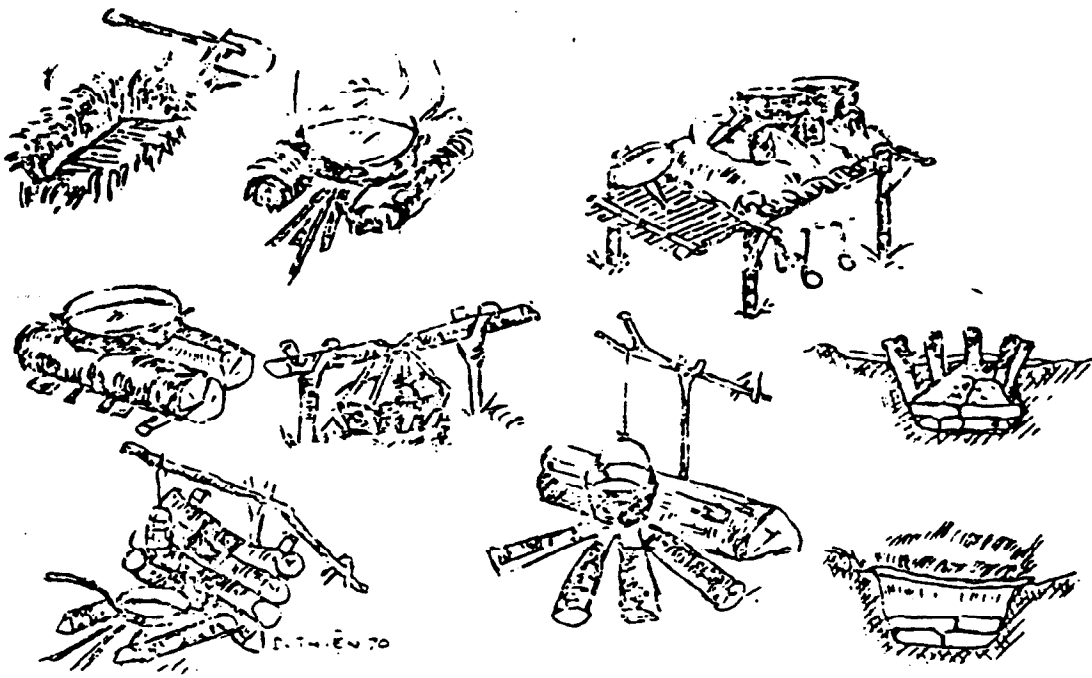
Hai em dựng một lều. Hay cả bốn em đóng xong lều này rồi đi qua lều khác, tùy ý. Lều của các em chắc các em quen thuộc lắm rồi. Trại tâm lều ra là em biết phải đóng cọc chỗ nào. Đoạn dây dài hay ngắn vì em đã rút được trong lần dọn soạn và trại trước rồi. Lều đóng xong sắp đặt trong lều kỹ càng. Đặt bằng phẳng, lợp thật sạch đã soi trước khi trại tâm lột đất lên. Xong xuôi khâu dây rồi mới đào hố rác và hố vệ sinh. Các hố này đều phải có nắp đậy vài nhánh cây lá đan ngang dọc lại là một tấm nắp đẹp lắm rồi. Các hố này đào xa lều, những nơi kín đáo và làm dấu chỉ cho các đội sinh biết. Xong xuôi tìm đất lửa trại và cùng nhau đi tìm cành cây khô về chất lên tối đốt lửa trại.

Chúng ta qua toán B mệnh danh là toán "BẾP".

Phần làm bếp và đóng lều phụ nặng, nên hai em kia có thể giúp một tay trước khi làm việc của mình. Lều phụ vừa để có chỗ ngồi ăn và nếu trời mưa bất thần có thể dùng bếp và để củi dọn ăn ngoài trời dưới bóng cây cho thoáng đãng.

Sau đây là những kiểu bếp được trình bày theo sách của Hoàng-Đạo. Mỗi kiểu có một công dụng riêng. Nhìn vào các em có thấy dụng ý của người phát họa. Có kiểu có phần che gió như kiểu số 4, số 2! Có kiểu tập trung được sức nóng và ít tốn củi như kiểu bếp số 1, số 3. Có kiểu bếp làm lên cao, khỏi mọi lung, như kiểu số 6, kiểu này dùng cho những trại lâu ngày.

(Hình vẽ xem trang sau)

Dân ta có câu tục ngữ "dầu ai nói ngựa nói nghiêng, lòng ta cũng vậy như kiềng ba chân". Kiềng ba chân là một loại bếp hết sức vững vàng. Em có thể thay vào đó ba cọc, sắt có màu, đồng, xương cốt cũng là có một kiểu bếp em có thể thay vào. "La ông táo" mà em có thể tìm tại chỗ: gạch, đá. Bả táo ao ta đi. Chắc hẳn, tiện lắm nhất là khi nấu với lá khô. Thêm một cây dứa bếp bằng một cành cây tẻ, chỉ cần cây dứa dấy, bếp của em không bao giờ bị tắt nghẽn cả.

Nhen lửa cũng là một vấn đề. Có em đã gạch hết cây diêm này đến cây diêm khác cho đến hết nửa hộp, cháy hết mười tờ giấy mà chưa bén lửa dấy. Kể ra cũng chẳng khó, chỉ cần chút ít kinh nghiệm. Em bảo cho các em mới tập sự rằng phải chuẩn bị dấy củ nhiên liệu dễ: Lá khô hay giấy củi khô tước ra thật nhỏ, một đầu cho củi đập và xớ r a (những xớ củi này dễ bắt lửa), rồi sau hết ít củi lớn (đừng nên để nhiên che kín cổ bếp không thoáng khí lửa không lên nổi). Diêm gạch cho cháy hết diêm sinh, diêm sinh để cháy phung cũng dễ tắt. Châm vào rọc khô. Mỗi lúc cháy qua xớ củi rồi bắt vào củi lớn. Nhớ củi "khô" chứ không phải củi "mọc". Nhiều thứ củi thuộc loại có nhựa như thông, pải lạc, ngo, rất dễ cháy và cháy rất được. Củi ướt hay mọc lán cho em khóc dấy, khóc vì khói, khóc vì cơm và thức ăn bị "hôi khói". Mùa mưa nên đem theo ít củi khô (nồi em mang theo một ít). Trong những lần làm bếp dầu, nhất củi về sấy cho khô để trữ.

Một điều nữa, em cần lưu ý và lưu ý một cách rất đặc biệt. Lực bếp của em có thể gây ra cảnh cháy rừng nếu em không cẩn thận, nếu em để rác khô bừa bãi quanh bếp, nếu em khg

phát những cành cây khô hay cành lá quanh bếp củi. Ngay khi dựng bếp em phải lo ngay chuyện ấy rồi. Thường trước khi ăn cơm, các em niệm Phật, điều đó rất hay nhưng không hợp với không khí trại. Quý vị Tăng Ni quán tưởng và chú niệm. Chú nguyện công đức của dân na tin thí.

Chúng ta cũng có bài hát phát biểu lòng tri ân đối với xã hội trước khi ăn cơm.

đi, chúng ta...
"Cơm canh kia rồi! Chúng ta cùng ngồi ăn! Cùng ngồi ăn nhưng ta nên nhớ rằng hạt cơm kia từ mây thàng trời. Anh em nông phu ra công cấy cày công xới. Bao ngày đêm gắng công cấy sạ, ta ngồi ăn ơn kia nào quên".

Thế là đủ và việc thực hành đầu tiên là dùng xài phí gạo cơm nấu cho vừa phải, làm cho gọn gàng dùng để rơi rớt. Trước khi qua phần lửa trại, thiết tưởng cần nhắc em thêm về việc phân công giữa toán A và toán B. Sự phân công này không phải là vĩnh viễn mà là nên luân phiên thay đổi nhau để mọi người có thể làm được mọi việc.

Sáu bữa cơm chiều, thì chiều đã xuống. Buổi hoàng hôn có thể đẹp và buồn. Nên sinh hoạt im lặng hoặc đi dạo quanh lều hoặc để thì giờ suy tư để hòa đồng với thiên nhiên. Trời tối dần, sạ lấp lánh. Cây cối chỉ còn là bóng đen. Lúc ấy là lúc lửa bùng lên: Lửa Trại. Lửa trại là một hình thức sống của thời cổ xưa. Những bộ lạc, những đoàn du mục đêm đêm thường đốt lửa để nhảy nhót vui chơi, để xua đuổi thú dữ rình rập. Những điệu nhảy múa chấp chùng quanh ngọn lửa, những tiếng reo hò cùng với tiếng nổ tí tách của lửa là tiếng vang động của rừng đêm. Áo quần đêm chỉ là một tấm vải choàng lên vai. Sạ củi lửa trại cũng phải có phương pháp. Nguyên tắc vẫn là nguyên tắc nên bếp Thêm loại củi vừa. Củi lớn là củi lậu cháy nhưng cũng lâu tàn. Có thể thêm vào ít củi tươi. Củi vừa sạ theo hình chóp nón, củi lớn chông, xen kẽ theo hình vuông chung quanh để giữ lửa bên trong khỏi cháy, ở ngọn lửa lại, vừa là củi dự trữ. Đội em chỉ 3 người, làm một ngọn lửa chỉ cho lớn? Ngọn lửa vừa đủ soi sáng cho 8 người để tăng, phân thân mặt. Một em được cử ra giữ ngọn lửa. Trong lửa trại em vừa là diễn viên vừa là khán giả. Chẳng có người ngoài dòm ngó. Cần tự nhiên để phát triển tài nghệ và năng khiếu. Các em nhúc nhát, ít ăn ít nói gặp dịp này để mà bạo dạn. Em nên tìm cách hết sức khéo léo, để đưa em ấy chường mặt ra và làm một cái gì. Một lần, hai lần qua lần thứ ba tình nhúc nhát đã bớt đi nhiều rồi đấy. Em nào cũng phải có đóng góp, hai hay ba lần. Hai ba em góp lại làm một vở kịch ngắn. Có em thích kể chuyện cổ tích, hay nấu chuyện đạo. Mình làm mình chơi, mà! Không cần phải sắp đặt trước. Ngọn lửa và tiếng reo của lửa vốn là một diễn viên trung thành và muôn điệu nếu em khéo gợi lên.

Em ! Có lúc chúng ta nói mà chẳng nói gì hết. Sự im lặng có lúc lại nói lên một cách hùng biện. Cử động và dấu hiệu còn là một ngôn ngữ phong phú hơn cả lời nói đây. Quan hệ ngôn ngữ của chúng ta nói nhiều, nhất là nói nhảm, vô duyên. Dùng càng nhiều cử chỉ càng hay, cũng đừng hát những bài hát lạc lõng lạc huyên ở cái không khí lửa trại. Thịnh thoàng toàn đội hát một bài hát chung có điệu bộ hay điệu nhảy đơn giản. Hát những bài có định luật đơn rừng núi, đến lửa đèn, đến trăng sao... Em thử sưu tầm các bài hát ấy đi ! Nó hay vì nó tác dụng tâm lý vì nó hợp cảnh, hợp tình. Nếu không thì nhặt nhèo hơn nước ốc, bọ hơn nước vôi đối với ngọn lửa đang reo vui ở đó. Thời gian vui đùa khoảng 1 giờ đến một giờ ba mươi. là nhiều. Sau đó em để ít thì giờ nói chuyện đội trong ngày trại. Em kiểm điểm lại sinh hoạt từ khi lên đường, bản luận đến chương trình ngày mai để các em góp ý.

Lửa bắt đầu tàn. Không còn ngọn lửa mà chỉ còn đồng than hồng ấm áp. Ngồi quanh đống than, các em không còn thấy rõ mặt nhau nữa, các em còn lại những bóng hồng. Trăng khuất sau lùm cây. Sao nhấp nháy. Còn đợi gì nữa mà em không đi sâu vào tâm hồn các em đội sinh. Người ấy, cảnh ấy, vạn vật như thế ấy, lòng người ác hại mở rộng đón lời em. Anh mệnh danh câu chuyện này là câu chuyện lửa tàn, câu chuyện tình thân. Tình tự dân tộc, nỗi tình quê hương lúc này là lúc được em khơi vào mạch sống. Những em nào đi lạc ngoài tinh thần của đội cũng chính là lúc em đưa ngựa trở về đường cũ. Giọng em trầm trầm, âm âm thiết tha. Mắt em có phản chiếu đôi lúc em im lặng hẳn, nghĩ ngợi, suy tư. Thế là dù có lấy bụi mả công phá tinh thần của đội em cũng chắc này kim cương. Trong cái bầu không khí cô đọng ấy, các em quý xuống, run run trong niềm tự giác "Đệ tứ Kính lạy ..."

Không nói gì thêm. Tuyệt đối không nói gì thêm em phải lo lấy công việc rưới tắt đống lửa để các đội sinh im lặng trở về lều, tịnh niệm và chắc chắn sẽ không gặp một cơn ác mộng nào !

• TRẠI BAY :

Trại bay vui nhất mà cũng khó thực hiện nhất. Trước hết, đội trưởng phải già kinh nghiệm, phải biết rõ địa phương, biết chọn vật dụng, lương thực, tiền bạc tốn nhiều hơn. Trách nhiệm của đội trưởng cũng nặng nề hơn nhiều. Sức khỏe của đội sinh cũng phải dồi dào hơn. Trại này nên để dành cho các đội sinh lớn tuổi và các đội sinh có cấp bậc cao cần phải thực hiện chương trình thám du một vùng, khảo sát một di tích lịch sử, nghiên cứu sinh hoạt của một tổng lân...

Phương tiện chuyển vận tốt nhất là xe đạp với sự chuẩn bị đầy đủ dụng cụ và xe và sửa xe .

Trang bị đồ đạc cho một trại bay một ngày (đó là giới hạn bắt buộc của em) cần phải thật đúng đắn. Chỉ đem những gì thật cần thiết. Tại các địa điểm khảo sát, em còn phải chắt thêm đồ kỷ niệm và tài liệu nghiên cứu nữa. Nên chia hai hay ba nhóm. Và trang bị cá nhân tức là trang bị cho cá nhân dùng chung . Đồ ăn, dùng đồ nguội đã làm sẵn. Không nên dùng đồ khô quá. Đường đi mệt, nuốt không trôi. Nước cần thiết lắm, nên dùng nước trà đậm. Uống ít mà lâu khát. Tuyệt đối không nên dùng nước lã.

Dụng cụ chung cho toàn đội cũng vậy. Hết sức giảm thiểu . Lưu chí là tạm thời và đặc biệt cho những nơi thiếu bóng-
in. Chỉ cần mang theo một cái soong để nấu nước hay nấu chè ngọt trước khi về. Đồ dùng cần thiết nhất là đồ phát cây, búa, kềm, cưa để xử vật liệu khi cần nghiên cứu. Hộp cứu-
thương đầy đủ nhất là các loại thuốc xan xoang, say nắng, thuốc khỏe, băng bó.

Đi đường : Tuyệt đối không đi lúc đứng bóng. Đang đi mà gặp mưa phải tìm chỗ ẩn núp cho đến lúc nào hết hơi dấm mới đi lại. Tốc độ vừa phải, gặp đường gồ ghề phải chậm lại, chỉ những lúc nào nghỉ lâu mới rời ba lô khỏi vai và ở giày lau khô chân, phơi bớt tất. Rắc ít bột phấn trẻ em vào bớt tất. Chận bị bong những kim vào rọu còn sâu chỉ rồi xuyên qua lỗ bong ấy .

Đường xa, gặp nắng, các đội sinh sẽ gục đầu vào nước lã mà uống ừng ực mà chưa đã khát. Thật nguy hiểm. Dạ dày sẽ lã bong những nước và sau khi khỏi khát tạm thời không còn muốn đi nữa.

Nhúng tay vào nước vô lên mặt, súc miệng vài lần có hiệu quả như uống vài ly nước rồi đó.

Khi đi là phải nghĩ đến đường về. Đi quá nhanh tất là phải về quá chậm. Anh nhắc lại cái qua không bao giờ đang khuyến khích .

• LỄ LƯỢC ĐỘI :

Đội không có nhiều lễ lược. Lễ độc nhất của riêng đội 1 là lễ kỷ niệm ngày thành lập đội : Lễ này mang nặng tính chất tinh thần nội bộ hơn. Em nên tổ chức tại chòi và trong thời gian 24 giờ (tức 16 giờ chiều nay đến 16 giờ chiều sau) một buổi tiếp tân vào buổi sáng để mời Ban Huỳnh-trưởng - Gia-đình, các đội trong đoàn và các đội bạn ngoài đoàn, phụ huynh đội sinh, sáng lập viên và các cựu đội sinh. Những "tiện bói" này chắc chắn sẽ giúp em nhiều lắm vì việc nhà này . Em nên thảo luận với anh đoàn trưởng về toàn bộ

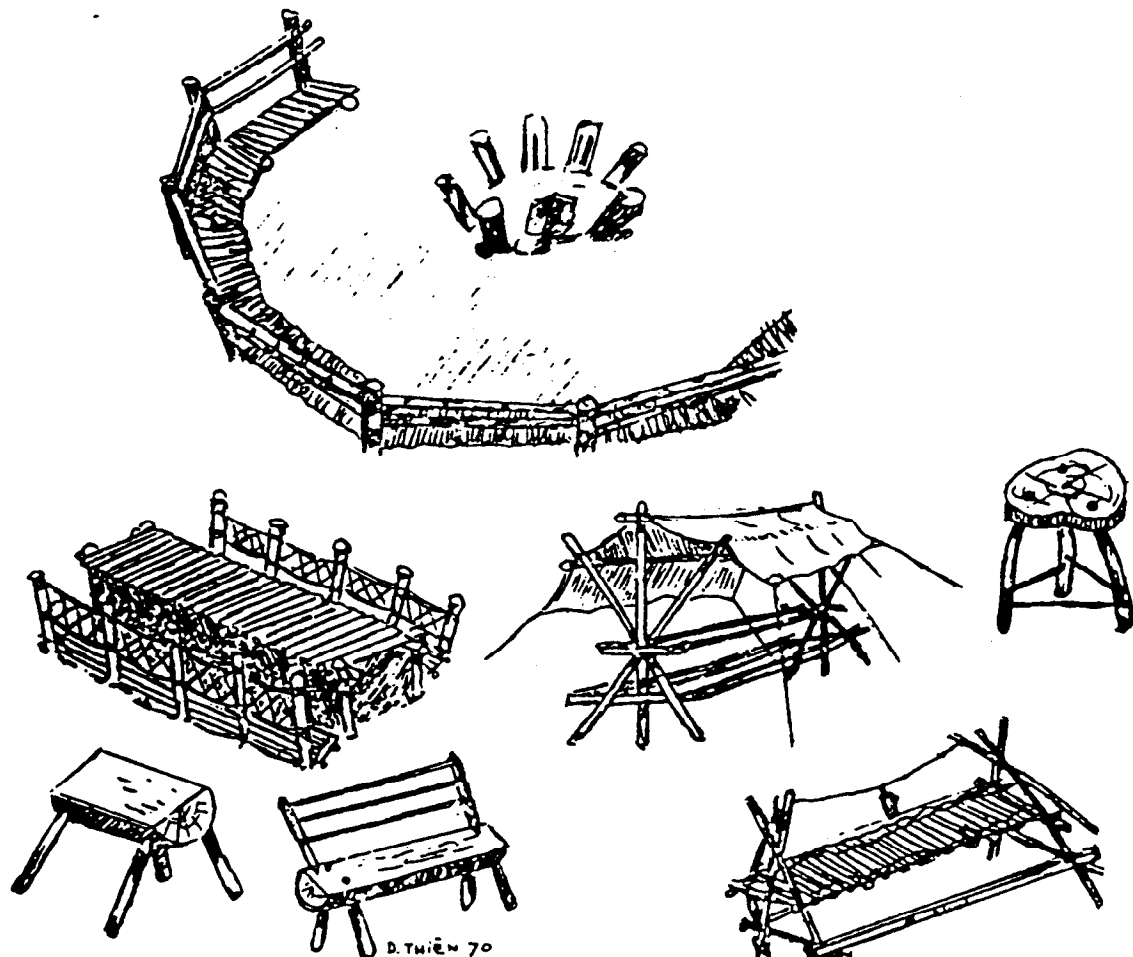
chương trình và đặc biệt cho cuộc tiếp tân được xem như lễ chính thức, đại khái như sau : Phần sinh hoạt của đội

- Cắm lều để các em ở lại lo lắng cho buổi lễ .
- Trang trí phòng lễ (mượn giảng đường chùa , đoàn quân v.v...)
- Triển lãm hoạt động đội .
- Sinh hoạt tinh thần của đội, dành trọn buổi tối
- Phần tiếp tân và tiệc trà (nên có và đơn giản)

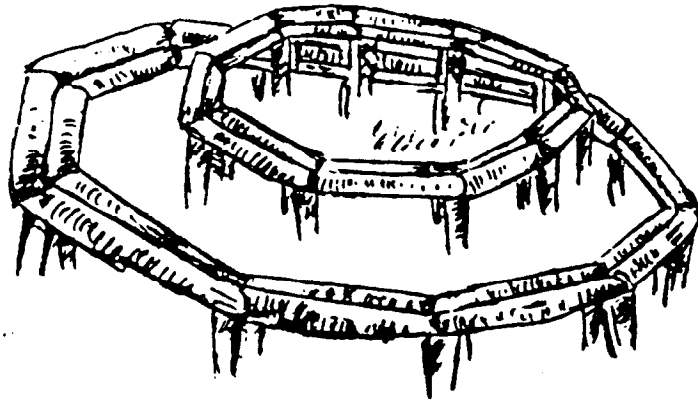
Lều ở của đội để sắp đặt công việc và cần đóng những nơi kín đáo. Có lều phụ để đồ đạc. Dù là kín đáo nhưng cũng phải tươm tất, sạch sẽ. Anh đoàn trưởng có thể đến thăm lần chú. Đừng để cho anh " Nặng yêu " đấy nhé .

Trang trí phòng lễ đừng rườm rà, nhất là cờ Phật giáo bằng giấy. Hình thức ấy không hợp dùng hoạt động thanh niên , lặn lội cái công bằng tre, hay bằng gỗ thông, thiên nhiên. Nếu chùa có vườn, có cây cối thì nên làm lễ ở ngoài vườn, thu công trại, ban ghế v.v...

Dưới đây, anh sao lại những sáng kiến của Hương-đạo một tổ chức tiên phong trong đời sống trại .

D. THIÊN 70

Ghi lại đây cho em, không phải để em bắt chước hoàn toàn. Như thế anh sẽ giết chết sáng kiến của em còn gì? Anh khuyên em nên có một sáng kiến riêng với những vật liệu địa phương và phù hợp với địa điểm nữa. Những tác phẩm em đem dùng trong lễ chu niên đội không phải là em làm mới hoàn toàn mà chính là những thủ công trại mà em đã làm hoặc trong những trại, hoặc trong những lúc cho đội sinh thực hành. Nhất cử lưỡng tiện, vừa có chỗ ngồi, vừa triển lãm luôn thể vừa có không khí thanh niên. Các bậc phụ huynh thì có cái giác mọi khi ngồi lên ghế, các đội bạn thì quan sát trên trời chỉ cho.

Dù ở trong phòng hay ngoài trời, sự sắp đặt cũng nên gọn gàng hòa hợp. Dự trữ số lượng em có bao nhiêu cho đủ với số lượng ấy. Phát họa trước trên giấy chỗ nào để bàn nào, ghế nào mới hợp, rồi các đội sinh theo từng vị trí và sắp đặt. Em nhớ rằng sự trang trí phải phù hợp với tinh thần. Không gì chường nạt và buồn cười bằng cách em trang hoàng với những dây hoa giấy chằng ngang dọc, những bình hoa giấy họa ný lông giả tạo, những tấm khăn bàn họa lòe loẹt, họa họa màu sắc chọi chạng. Người ta tưởng đó là một đám cưới đấy! Một tổ chức thanh niên có cái phong vị hoạt động thanh niên chứ, phải có cái sắc thái trẻ trung, phải áp dụng các môn thực tập chứ, nhất là buổi lễ được mệnh danh là "Chu niên".

Nói về triển lãm. Với 8 ngày, em nghĩ rằng đội em chẳng có gì để trình bày ư! Li bèo? Nếu thế, thì em là một đội trưởng "tồi", rất tồi, không biết lo xa. Suốt một năm hoạt động, nào họp, nào học tập, nào chơi, nào du ngoạn, trại v.v... Không có cái gì để cho em triển lãm được haysa? Chu niên là cái gì? Là sự sống trong năm này so với năm ngoái, là làm mốc giới cho năm sau. Suốt một năm trưởng em chẳng làm một việc có ý nghĩa hay sao? em chẳng nhúc nhích chút nào về phía trước hay sao? lòng kỳ vọng của bao nhiêu người từ Bạc Gia-trưởng đến anh liên đoàn trưởng, các anh đoàn trưởng, đoàn phó cho đến cả các em đội sinh đều đổ xuống sông hết hay sao? Ô hô! Đội trưởng. Đội trưởng. Thế mà anh chưa nói đến một phong trào rộng lớn đều đặt hết hy vọng vào em, trưởng của một đơn vị nhỏ bé mà căn bản nhất đó em ạ! Nếu xong lễ chu niên năm ngoái, lễ chu niên năm nay cạnh cạnh trong lòng em suốt 52 tuần hoạt động thì đâu đến nỗi em phải thổn thức; "Lấy gì để trình bày đây? Nếu mỗi lần hoạt động em góp những thành tích, những vật dụng, những tác phẩm thì đâu đến nỗi "Nước đến chân mới nhảy" .

Nếu, em theo chiến dịch "kiên tha lâu cũng đầy tổ" thì cái tổ của em hôm nay không còn chỗ chứa .

Anh biết rồi, anh biết rồi. Bây giờ em bắt các đội sinh thức đến, thức ngay để làm đồ triển lãm chứ gì? Anh nói trước cho em rằng dù em và các đội sinh có đến hết tốc lực và khả năng đi nữa thì những tác phẩm của em cũng chẳng có gì là mới mẻ, vì đó là những tác phẩm "chết", thiếu sáng tạo. Em tưởng rằng những đồ triển lãm phải là những đồ vật sống ư? Không. Những cái hết sức thường thức phản ánh trung thực sự sinh hoạt của em trong năm qua! Một ít lá cây thuốc mà các em đã sưu tầm được trong một cuộc thám du, du ngoạn một trại thông "đặc biệt" do các em đã lựa được trong 1 cuộc cắm trại ở trại thông nọ mà em làm những đồ chơi cho trẻ em, một ít chai dầu "ngô" mà các em đã lấy được và đã bao che để lặn chắt đánh vào mũ chọ cứng. Sự tiến triển về mặt tu học của từng đội sinh qua các biểu đồ, những tấm hình ghi lại những nét sinh hoạt, những công tác xã hội trong năm v.v... Chưa kể các thủ công mà các em làm trong kỳ cắm trại. Nhiều, nhiều lắm và mỗi thứ có một đặc tính riêng, ngấm chứa một tiếng nói riêng mà Phật tử dễ cảm ứng làm. Chứ sao? Mình làm cho bạn bè mình xem, nội thú vị chứ? À quên, Anh xin lỗi. Em đâu có tồi như thế phải không?

Đến phần sinh hoạt tinh thần. Đó là phần riêng, hoàn toàn riêng của đội em. Phần này quan trọng nhất, Nhưng phần khác chỉ là phần phụ thuộc. Tự lâu, em qua "Hương ngoài" mà quên phần này. Các em chỉ muốn làm sao cho "le" với kẻ khác, với đội khác mà thôi, nhưng rồi sau khi tan cuộc còn lại cái gì cho các em? hay là chẳng qua sau một đám tiệc

linh đình huyền ảo, chỉ còn lại bát đĩa ngỗng ngang và một sự trống rỗng trong tâm hồn? Các buổi lễ chuồng hình thức ấy chỉ được đáp lại bằng một hình thức rỗng tuếch. Em nên nghĩ đến phận tinh thần cho đội. Không nhiều, chỉ vài giờ thôi vào buổi tối. Trong một góc chủa nào kín đáo dưới ánh sáng đèn cây (đèn sáp) các em họp nhau lại thành vòng tròn đọc cho các đội sinh nghe những ngày đầu của đội (trợ đội pha) và kể lại cho nhau nghe những vui buồn của đội từ ngày thành lập. Chắc bây giờ, có đội trưởng mới bắt đầu và thấy tại hại vì đã không có đội pha hay có mà không được đầy đủ. Các em có hỏi hạn thì cũng đã muộn rồi, Em cố gắng mời các anh cựu đội trưởng nhất là những anh sáng lập viên. Chắc bây giờ làm Huynh-trưởng hết cả rồi - Đến thuật lại cho em nghe. Trong những cái vui buồn lẫn lộn, tìm các em sẽ có lúc dòn dập, lúc khoan thai, lúc tất tưởi với sự thăng trầm thịnh suy của đội. Truyền thống đội là ở đó. Tinh thần đội là ở đó. Sự quyết tâm của các đội sinh bảo vệ danh dự đội trong ý chí tiến thủ cũng là ở những giờ phút đó. Chỉ tại em không bắt đúng mạch cho nó khởi nguồn đây thôi. Đội trưởng tôi hay không tôi đã cố gắng để lường, cố thức để đo. Trong những giờ thân mật ấy, các em cảm thấy thương nhau hơn rồi thì, những lệch lạc cá nhân, những sự bất đồng tự nhiên mà được san bằng. Các em chỉ còn mục đích để nhắm tới. Các em chỉ còn một sách lược để thực hiện: Kề vai sát cánh với nhau, một vì tất cả, tất cả vì một. Làm được như vậy rồi, những bao nhiêu bên ngoài chỉ là phụ phẩm, chỉ là phương tiện. Một khi gỗ đã tốt rồi, nước sơn chỉ là phụ thuộc. Khi đó em sẽ thấy đội em có cái gì khác, khác, lạ lạ mà nhìn vào, tự nhiên ai cũng cảm thấy cái khác khác, cái lạ lạ ấy như một mùi hương. Sáng sớm hôm sau, các em dậy thật sớm cùng nhau làm lễ cầu an cho đội. Anh khuyến các em tự làm lấy. Sự thành tâm của các em là ngọn lửa giúp thêm phần cầu nguyện cho các em. Sau phần tụng kinh để thí giờ tịnh niệm, nghĩ nhiều đến đội đến anh em trong đội, Thật là kỳ diệu, em sẽ thấy là em sẽ làm gì, Nhưng những anh sáng chớp loe lên trong óc các em, những ý kiến dòn dập đến rồi tất đi. Không sao. Nó ăn vào đó rồi khi gặp thuận duyên, nó sẽ hiện ra với các em. Tiếp-tận. Mọi việc đều phải sắp đặt xong xuôi để tất cả các em đến dự cuộc tiếp tân này. Em giới thiệu đội em với bạn bè khách khứa mà! Em cũng đã sắp đặt một số phụ hiệu để tặng chứ! Các em tự vẽ lấy. Tự khắc lấy. Nếu được thì trên cơ thể khắc bằng khoai lang. Độ 50 phụ hiệu là đủ rồi. Em có nghĩ rằng đó là một tác phẩm triện lâm không? Sao em không trình bày cái nhà in tí bợn của em? Có đội đã trình bày một bản quay Ronéo tự tạo rất đơn giản mà cũng rất hữu dụng đây! Thế mới gọi là kỷ niệm chứ! Nếu cứ thuê thợ khắc thuê nhà in in thì có cái gì chứa đựng trong cái phụ hiệu ấy để mà lưu lại chút tình? Em phân công cho thật

chu đáo. Em nào tiếp khách, Em nào lo việc xe cộ, mũ nón. Em nào lo việc nước non. Đến giờ chính thức các em đi u phải có mặt giữ cho thật đúng giờ em thư ký đọc chương trình :

1. Bài ca chính thức GDPT Việt-anm .
2. Trình diên đội
3. Tường trình sinh hoạt đội
4. Lời khuyên nhủ của Ban Huynh-trưởng Gia đình
5. Thăm triển lãm .
6. Tiệc trà thân mật .
7. Tiễn đưa .

Trước khi cử bài ca chính thức, em xuống ngôn viên mời tất cả đứng dậy hô khẩu hiệu và bắt liên bài hát. Sau bài hát em có thể thêm phần tường niệm Thành tự đạo. Sau đó em trình diên đội. Tùy trường hợp mà em có thể tập hợp đội i sinh để trình diên dưới ba hình thức : Hàng ngang, hàng đọc vòng tròn. Hàng ngang là để nghe lời huấn thị của các anh cấp trên. Hàng đọc là để chịu một sự kiểm soát và để sẵn sàng lên đường. Vòng tròn là để trình diên có tính cách thân mật. Hàng đọc là căn bản để biến thể ra cách hình dáng tập hợp khác. Ở đây tập hợp theo hàng ngang mọi hợp. Em bắt đầu bằng cách tập hợp hàng đọc trước mặt và cách xa quan khách từ 3 đến 5 thước. Sắp hàng đọc để nhắm thẳng hàng và chỉ một tiếng hô " Đồng hàng " cùng với những cánh tay đưa lên chạm vai người trước là khoảng cách đều nhau hơn. Sau đó em hô quay về bên trái hay bên phải là tùy ở chỗ em đứng để đối diện với quan khách. Em nhớ đây khi ra khẩu lệnh luôn luôn có dự lệnh và động lệnh để các đội sinh thu hành đều đặn và rập ràng .

Ví dụ, khi quay về bên phải : Dự lệnh của em là " Sẵn sàng quay về bên phải " Em dừng lại vài ba giây đủ cho đội sinh có thời giờ để sẵn sàng. Rồi thay vì động lệnh là tiếng hô " Quay " nó có vẻ như tiếng " quay " của em định hô. Khẩu hiệu đội cũng vậy. Em bắt đầu bằng một dự lệnh : " Sẵn sàng khẩu hiệu đội ". Em dừng lại vài giây. Mắt nhìn vào các đội sinh, nghiêm nghị. Rồi đồng đặc hô tên đội. Cả đội hát bài ca đội. Em bước lên hai bước, chào rồi trở về chỗ cũ. Sau đó, em đội trưởng trình bày hoạt động của đội. Nội một bài diên văn thì quan trọng quá. Em đề cập đến sự tiến triển của đội trong năm qua. Nếu những trường hợp cụ thể. Sau đó em cảm ơn sự tận tụy của Ban Huynh-trưởng Gia đình, Đặc biệt là anh đoàn trưởng và đoàn phó đã chăm sóc trên mọi lãnh vực hoạt động. Em cũng nên nói lời với phụ huynh. Em

nói gì? Em ghi ơn về sự tin cậy mà các Phụ-huynh dành cho tổ chức Gia-Đình Phật-tử, em cảm ơn về sự giúp đỡ của các Bậc Phụ huynh và nhất là tình cảm mà các bậc Phụ-huynh đã đối xử với các đội sinh khác như con cháu trong nhà và thường giúp đỡ nhiều ý kiến cho em để cải tạo đức tính của đội sinh. Sau đó, nếu cuộc tiếp tân ở ngoài trời, em nên trình bày một vài môn hoạt động thanh niên thực hành: Cắm lều nhanh, vài tác động cứu thương, truyền tin v.v... Em trình bày cách sắp đặt dụng cụ trong một chiếc ba lô, em biểu diễn một pha bịt mắt nấu nước chè mời khách v.v... Những cái đó sẽ làm cho buổi lễ bớt tẻ nhạt gây linh động cho khách đến dự. Sau đó, các em lại nghiêm chỉnh nghe lời khuyên nhủ của Ban Huynh-trưởng Gia-Đình. Đến phần triển-lãm em cho các đội sinh rải rác tại khu triển lãm để tiếp khách, bạn bè và giải thích những điều họ muốn biết. Trong tiệc trà thân mật, em có thể xin ý kiến của các vị Phụ-huynh, các anh chị trưởng và bạn bè hoặc bằng lời nói hoặc chuyên tay ghi trên nhật ký đội. Thư ký và nhiếp ảnh viên của đội em phải nhanh tay nhanh mắt mới kịp việc đó. Lễ lước xong xuôi, em phải nhớ lượt cuối cùng của trại đây: Không để lại chi hết ngoài lời cảm ơn.

• LỄ CẦU AN - CẦU SIÊU :

Cầu an và cầu siêu là sự hỗ trợ về tinh thần. Những gì thuộc về nghi lễ, những gì cần đến Phật lực, cần đến sự gia hộ là phải cần đến lòng thành. Tập trung tư tưởng để "nhất tâm bất loạn" là điều kiện tất yếu để gặp sự "cảm ứng" là cảm ứng thì không thể giải thích được "Nan tứ nghi".

Nghi thức lễ cầu an :

1. Niêm hương, Kỳ nguyện, đánh lễ
2. Khai chuông mõ
3. Chú Chuẩn Đề (7 lần)
4. Niệm danh hiệu Phật và Bồ-Tát
5. Chú tiêu trừ nghiệp chướng
6. Tự Quy và đánh lễ
7. Hồi hướng tiêu trừ nghiệp chướng .

Với Ngành Thanh thêm :

- . Chú Đại-bi sau khi khai chuông mõ
- . Chú Bát nhã sau chú Tiêu trừ .

Nghi Thức lễ cầu Siêu :

1. Niêm hương, Kỳ nguyện, đánh lễ
2. Khai chuông mõ

3. Quy y Linh
4. Niệm danh hiệu Phật và Bồ-lát
5. Mười Phương Phật ba đời
6. Chú Vãng sanh
7. Tự Quy y
8. Hồi hướng vãng sanh

Với Ngành Thanh thêm :

- . Chú Đại bi sau khi khai chuông mõ
- . Chú Bát nhã sau bài Mười Phương Phật ba đời

Ngoài những lễ lược riêng của đội em, em còn phải tham gia mọi lễ lược do đoàn và gia-đình tổ chức .

Nghi lễ cũng phải là một phương pháp huấn tập. Nếu em gặp được ý thức đứng đắn về nghi lễ, về tụng kinh và niệm Phật đời sống của em và đội sinh của em sẽ như một ly nước được gạn đục khơi trong .

• GIẢI TRÍ ĐỘI :

Có nhiều cách để đội em giải trí. Những lúc làm việc mệt nhọc, các em có thể đứng tay reo một tiếng reo lớn, hát 1 bài hát vui, mạnh hay là cùng nhau chơi một lúc cho giãn gân cốt. Có lúc lại kể cho nhau nghe những mẩu chuyện hoặc lịch sử, hoặc chuyện đạo, chuyện vui cười v.v... Nhưng có điều reo không phải chỉ để reo, hát không phải chỉ để hát chơi không phải chỉ để tranh danh nháy nhót mà mỗi thứ có mục đích của nó, có tác dụng của nó. Phải có số ghi chép, sự tham các trò giải trí, phải biết phân loại và san sang mỗi khi dùng và phải biết đem dùng đúng chỗ, đúng lúc .

* Tiếng reo, lối giải trí đơn giản và thường dùng nhất . Tiếng reo rất vui và náo nhiệt, ai ai cũng có thể nhập cuộc được. Nhưng tiếng reo còn có mục đích khác ngoài việc vui và chơi. Trong lúc tinh thần căng thẳng, tiếng reo là một nắp xả hơi báo đảm; trong lúc tinh thần đội đang sa sút,, trong một cuộc chơi, tiếng reo là một liều thuốc hồi sinh tinh thần đồng đội, kết chắc sợi dây liên kết giữa các đội sinh .

Có khi lấy khẩu hiệu làm tiếng reo, có khi bắt chước pháo nổ, tàu chạy, máy bay hay bắt chước tiếng hú, tiếng rống của thú vật. Mọi người đều reo. Reo đúng với tiếng reo đúng với điệu reo. Trước khi bắt đầu phải giải thích. Gọn gàng, ngắn ngủi và rõ ràng rồi reo liền. Một lần chưa hòa nhịp, reo lại một lần nữa. Hậu hết các trường hợp, giao hết việc này cho đội sinh pha trò .

~~Hát~~ Hát để làm gì? để quên nỗi nhọc? Để cho vui? Để giúp sức mạnh cho chân bước! Để biểu lộ lòng hoan hỷ để ca ngợi thiên nhiên! Để gây lòng mến đạo, mến Gia-đình. Ủ, chỉ đó cũng được miễn là biết hát nếu không thà im đi còn hơn. Biết hát nghĩa là :

- Hát không phải là hát. Dù đứng dù ngồi, cũng phải đứng cũng phải ngồi đúng phép. Dùng vòng tay vì ép ngực.

- Chọn bài hát đúng lúc, đúng hoàn cảnh, đó là điều quan trọng mà em phải biết.

- Hát cho đúng. Đúng điệu, đúng lời. Hát cho trọn bài đừng để mất đầu mất đuôi.

- Trước khi bắt một bài hát, em phải biết chắc là mọi người đều hát được. Dùng để cho một ai phải im tiếng. Mọi người đều hát đó là điều quan yếu. Hát từ đầu đến cuối.

- Suy nghĩ đến lời lẽ bài hát và hát rõ ràng từng chữ từng lời hát. Có thể, bài hát mới tác dụng. Có thể mới không chọn những bài hát nhằm nhĩ, tác hại, đau độc tuổi trẻ.

- Còn phải biết tập cho đội hát. Tập từng câu. Em hát vài lần. Hồ và nhịp cho các đội sinh hát thành thạo và đúng âm, đúng điệu mới bắt que câu khác. Cứ hai hay ba câu lại bắt đầu từ đầu cho đến hết bài.

- Biết thay đổi cách hát : Dồn âm, hòa âm, hát bè, hát xuôi v.v...

Nhắc lại phải có số " bài hát " .

■ Kể chuyện : Hát, tho mà dễ. Kể chuyện nghe thì dễ mà thật ra rất khó, kể chuyện cũng phải biết kể chuyện. Kể chuyện sao cho có ích, có lợi. Đối với giáo dục của chúng ta mọi thứ hoạt động - dù là mang danh nghĩa chơi, đều có mục đích - Nói rõ hơn, các thứ hoạt động ấy đều là huấn tập. Tâm lý chúng ai cũng ưa nghe kể chuyện, Nghe bà kể chuyện là đã bu lại rồi, mắt nhìn vào miệng som sém của bà. Em xem kia, nét mặt chúng đang thay đổi theo tình tiết của câu chuyện. Vui, buồn, hờn, giận, phấn ỨC. Phải có tài lắm mới tác động được như thế. Nhưng may thay! Cái tài ấy không đến nỗi khó lắm, em chỉ cần :

- Hiểu thấu đáo câu chuyện. Khi đã hiểu rồi, tự nhiên em kể có mạch lạc, không vấp vấp.

- Kể chuyện không phải là đọc một bài học thuộc lòng. Em kể chuyện với cả toàn thân : Nghĩa là cả mắt, cả nét mặt miệng, cử chỉ. Gặp vui thì nói lời lẽ vui, gặp buồn thì nói lời lẽ buồn, gặp chỗ oan ức tức tối thì không lẽ giọng em cứ đều đều sao? liếc em không nays lưa ra sao? Em có rất nhiều dịp để thử lắm. Đêm nay trăng sáng đây. Em cứ gọi mấy trẻ em trong xóm lại và trở tài một chuyện đi. Năm ba

lần như thế em sẽ có kinh nghiệm, có tài. Tài năng là chi? Chỉ là một chuỗi dài kinh nghiệm thôi.

Nhắc lại: Cần có sổ ghi đề tài câu chuyện của nó và ghi rõ bố cục.

■ Trò chơi : Trò chơi đóng vai trò quan trọng trong việc cải tạo tính nết. Nói cách khác nó có sứ mạng giáo dục. Vì là giáo dục, nên chơi là một kỹ thuật. Trước hết trò chơi mà em dùng nhằm vào phát triển gì về thể chất, về đức tính Anh lấy một ví dụ : Em X lảng tai không nghe rõ. Với trò chơi em có thể chữa lành bệnh cho em đó đây ! Em không tin ha! Nay em chơi bạnh đi. Đứng vòng tròn. Bạnh ở tay em. Em kêu một đội sinh rồi đòi bạnh cho em ấy bắt. Em ấy bắt xong lại kêu tên em khác để chuyển bạnh. Nếu không chú ý và lảng tai nghe thì làm sao mà bắt kịp bạnh? Phải chú ý, phải lảng tai thính giác bị kích thích nhiều lần, giác quan có thể trở lại bình thường.

Với kỹ luật của trò chơi mà ai ai cũng phải tuân theo. Sự áp mình ấy là một phương pháp luyện tính. Chơi để mà biết thắng và chơi để mà còn biết thua. Trong cuộc thi đua mà a Da Du Đà La là phần thưởng, đã có lần thái tử Tất Đạt Đa đã cho ngựa dừng lại trước sự la ó tức tối của khán giả và trước sự hỏi hốp của nàng công chúa đức hạnh con vua Thiện Giác, chỉ vì chàng trai vương giả ấy không muốn thấy ngựa mình qua mặt. Biết thắng, biết thua là phương pháp luyện đức.

Em thấy đó, sự quan trọng của trò chơi. Thấy để mà lo. Lo tìm tòi các trò chơi, với đầy đủ cách thức của nó : Mục đích giáo dục, máy người tham dự, vật liệu để chơi, luật lệ chơi, cách biến thể trò chơi ấy. Thắng thần phê bình những sự gian lận, phạm luật. Không những phê bình mà phải phạt. Phạt chạy vòng quanh. Khi điều khiển một trò chơi, em cần phải giải thích rõ ràng những ngăn ngại cách chơi, luật chơi thường và phạt. Khi ai này đều thấu đáo rồi mới bắt đầu chơi. Đến đây anh không những chỉ nhắc em có sổ trò chơi mà còn cả những trò chơi phải được thứ lớp sắp sẵn trong óc. Gặp dịp là tung ra liền.

● BẢO ĐỘI :

Em nên nghĩ đến bảo đội. Đó cũng là sinh hoạt tinh thần và phát triển khả năng diễn tả văn chương. Với đội, em có thể thực hiện bảo tưởng, bảo tập viết tay. Anh đã có thấy một đội đã dùng một hình thức bảo đội rất đẹp. Đội ấy có những hoa sen lớn, nền màu của đội. 8 cánh được chia cho 8 đội viên, ai phụ trách trình bày cánh sen của mình. Mỗi tuần, làm bảo sen như vậy. Đến ngày chu niên đội, những cánh sen ấy được dán lên bia cứng gắn vào gậy và cắm quanh trần cả

khu triển lãm. Những bài của đội viên viết trên mảnh giấy màu, hay những bức họa, những tấm hình nhỏ nhỏ, tạo nên 1 rừng sen rất ngoạn mục. Mỗi tháng em đội trưởng chọn những bài nào kệ làm lại một tập báo được trình bày chu đáo hơn tý mỹ và mỹ thuật hơn.

Tất cả những tờ báo này đều là tài liệu của đội được giữ gìn hết sức cẩn thận và sắp đặt thứ tự từng năm. Em đừng khinh thường, quý lắm, quý lắm em ơi!

Anh thấy đã giúp em nhiều về phần này, phần hoạt động của đội, em đem ứng dụng đi. Gặp những vấp vấp em cho anh hay anh sẽ góp ý lại với em.

Một điều nữa, trước khi qua chuyện khác: Sáng kiến là điều anh khuyến khích. Anh chỉ giúp cho em phần căn bản, c h o dù những chi tiết mà anh có đề cập đến cũng không ngoài việc gợi ý cho em đây thôi. Nhớ em nghe!